

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

Yıl **8** Sayı **2** - Aralık **2022** Year **8** Issue **2** - December **2022**

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Aydın İnsan ve Toplum Dergisi

İmtiyaz Sahibi

Doc. Dr. Mustafa AYDIN (İstanbul Avdın Üniversitesi)

Yazı İşleri Müdürü

Zeynep AKYAR

Editörler

Prof. Dr. Hacı DURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Şahide Güliz KOLBURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Editör Yardımcısı

Dr. Öğr. Üyesi Fatma Nur ŞENGÜL (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Yayın Periyodu

Yılda iki sayı: Aralık & Haziran

Dil

Türkçe

http://aydininsanvetoplum.aydin.edu.tr/tr/editorler-kurulu/

Akademik Çalışmalar Koordinasyon Ofisi

İdari Koordinatör

Serdar GÜRÇAY

Grafik Tasarım

Deniz Selen KAĞITCI

Türkçe Redaksiyon

İngilizce Redaksiyon

Neslihan İSKENDER

Yazışma Adresi

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, No: 38 Sefaköy, 34295

ISSN: 2149-7206

E-ISSN: 2667-4289

Küçükçekmece/İstanbul

Tel: 0212 4441428 - 20402

Fax: 0212 425 57 97

Web: www.aydin.edu.tr

E-mail: aitdergi@aydin.edu.tr

Baskı/Printed by

Levent Baskı Merkezi

Sertifika No: 35983

Emniyetevler Mahallesi Yeniçeri Sokak No:6/A

4.Levent / İstanbul, Türkiye

Tel: 0212 270 80 70

E-mail: info@leventbaskimerkezi.com

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Hacı DURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Şahide Güliz KOLBURAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Prof. Dr. Yücel BULUT (İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi/Sosyoloji Bölümü)

Prof. Dr. Ömer SAY (İstanbul Medeniyet Üniversitesi/Sosyoloji Bölümü)

Prof. Dr. Abdullah TAŞKESEN (Bitlis Eren Üniversitesi)

Prof. Dr. Kadir CANATAN (İstanbul Zaim Üniversitesi)

Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN (Marmara Üniversitesi)

Prof. Dr. Nacer Eddine DJABER (Université de Biskra/Algerie)

Prof. Dr. Ahmet SABIHA (Amrican College Of Dubai/Uneted Arab Emirates)

Dr. Manal Finjan ALAK (Dijlah University/Irak)

Bilimsel Danışma Kurulu

Prof. Dr. Ahmet Korkut TUNA, İstanbul Ticaret Üniversitesi

Prof. Dr. Cebrail KISA, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Erdinc ÖZTÜRK, İstanbul Üniversitesi Cerrahpasa - Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü

Prof. Dr. Ertan EĞRİBEL, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. İlhan ŞAHİN, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi

Prof. Dr. M. Rita Krespi ÜLGEN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Mahmut ASLAN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Nihal MAMATOĞLU, Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Prof. Dr. Ömer ÖZYILMAZ, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Rahime Nükhet CIKRIKCI, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Salih GÜNEY, İstanbul Avdın Üniversitesi

Prof. Dr. Şuayip KARAKAŞ, İstanbul Aydın Üniversitesi

Prof. Dr. Uğur TEKİN, İstanbul Kent Üniversitesi

Doç. Dr. Ahmet AKIN, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Doç. Dr. Alev DURAN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Doc. Dr. Elvin YILDIRIM, İstanbul Aydın Üniversitesi

Doç. Dr. Itir Tarı CÖMERT, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Doç. Dr. Mesut YAVUZ, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa

Doc. Dr. Neylan ZİYALAR, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa - Adli Tıp ve Adli Bilimler Enstitüsü

Doç. Dr. Sinem GÖNENLİ, İstanbul Aydın Üniversitesi

Doç. Dr. Ufuk ÖZCAN, İstanbul Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Ayhan ERBAY, Haliç Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi E. Tutku VARDAĞLI, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üvesi Engin EKER, İstanbul Avdın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Gökçen ÇATLI ÖZEN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Hakan İŞÖZEN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üvesi M. Hakan ÖZCELİK, İstanbul Avdın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Hande TASA, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Zeki ILGAR, Biruni Üniversitesi

Dr. Öğr. Üvesi Meltem NARTER, Üsküdar Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Naim BABÜROĞLU, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Vildan GÜLPINAR DEMİRCİ, Aksaray Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Zeynep SET, Namık Kemal Üniversitesi

İçindekiler - Contents

DERLEME MAKALESI	
Human Security And Society (A Study Of Concepts And Interrelationships)	
İnsan Güvenliği Ve Toplum (Kavramlar Ve Karşılıklı İlişkiler Üzerine Bir Çalışma)	
Mahdi Dawood Suleiman	121
wana bawooa saleman	. 121
ARAŞTIRMA MAKALESİ	
Stratejik Liderlerin Personel Seçimi Ve Örgüt Yönetimi Üzerine Nitel Bir Araştırma	
Ahmet AL	. 155
KİTAP TANITIMI	
Sosyal Bilimcilerin Yazma Çilesi (Yazımın Sosyal Organizasyonu Kuramı)	
Writing For Social Scientists: How To Start And Finish Your Tesis, Book, Or Article	
Fatma Nur ŞENGÜL, Safiye Hızlı ÖNAL	175
Tutnia Nai şendoe, Sanye nizii onae	1/ 5
ARAŞTIRMA MAKALESİ	
"Psychological Pension For An Adolescent With Cancer" A Clinical Study Of One Case At The	e
University Hospital Of Tlemcen-Psychology Unit-Algeria	_
Tlemcen Üniversite Hastanesi-Psikoloji Ünitesi-Cezayir'de Bir Vakanın Klinik Çalışması	
,	102
Hadi Slimane Fatima Zahra	183

Doi Numaraları - Doi Numbers

Genel DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012

AİT Ekim 2022 Cilt 8 Sayı 2 DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012/2022.802

Human Security And Society (A Study Of Concepts And Interrelationships)

İnsan Güvenliği Ve Toplum (Kavramlar Ve Karşılıkli İlişkiler Üzerine Bir Çalışma) Mahdi Dawood Suleiman 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2001

Stratejik Liderlerin Personel Seçimi Ve Örgüt Yönetimi Üzerine Nitel Bir Araştırma

Ahmet AL 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2002

Sosyal Bilimcilerin Yazma Çilesi (Yazımın Sosyal Organizasyonu Kuramı)

Writing For Social Scientists: How To Start And Finish Your Tesis, Book, Or Article Fatma Nur ŞENGÜL, Safiye Hızlı ÖNAL 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v08i2003

"Psychological Pension For An Adolescent With Cancer" A Clinical Study Of One Case At The University Hospital Of Tlemcen-Psychology Unit-Algeria

Tlemcen Üniversite Hastanesi-Psikoloji Ünitesi-Cezayir'de Bir Vakanın Klinik Çalışması Hadj Slimane Fatima Zahra 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait_v08i2004

Editörden

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi, düzenli yayınlarını sekizinci yılın ikinci sayısı ile tamamladı. Dergi bu sayı ile yayın hayatındaki istikrarlı duruşuna sürdürmüş oldu. Daha önceki sayılarımızın girişinde tekrarladığımız gibi; aydın bir toplum oluşturmanın bilim araştırmalarının yayınlanması ile ancak mümkün olabileceğine inanıyoruz. Derginin bu sayısını da bu duygu ile okurlara sunuyoruz. Aydın İnsan ve Toplum dergisi, istikrarla sürdürdüğü bilimsel yayınları ile dokuzuncu yılına girmiş olmaktadır.

Aydın İnsan ve Toplum Dergisinin bu sayısını da önceki sayıları gibi, eş zamanlı olarak hem Dergipark üzerinden hem de matbu olarak yayınlamış olmanın sevinci içindeyiz. İstanbul Aydın Üniversitesi yetkililerine dergimizin yayını için verdikleri destekten dolayı müteşekkiriz.

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi'nin bu sayısında üç farklı bilim araştırmasının sonuçları yayınlanmaktadır. Bu sayıda bir de kitap tanıtım makalesi bulunmaktadır. Araştırmalar, psikoloji ve sosyoloji müdevvenatına katkı yapacak niteliktedir. Araştırmaların birçoğu konu olarak çok özgün bir tarzda seçilmiştir. Bilim yöntemine ve mantığına uygun olarak tasarlanmış ve yayınlanmıştır.

Bütün çalışmalar, titiz bir tarzda editör incelemesinden geçtikten sonra hakemlere yönlendirilmiştir. Dergi hakemleri, özverili bir tarzda metinleri bilim ölçütlerine göre, Türkçe ve İngilizce dil kullanım yetkinliklerine bağlı olarak tahlil etmişlerdir. Gerekli gördükleri düzeltmeleri yazarlara şeffaf bir tarzda gerekçeleri ile birlikte sunmuşlardır. Bu süreç içinde hem editör incelemesi sürecinde hem de hakem incelemeleri süreçlerinde yayınlamaya uygun görülmeyen çalışmalar da olmuştur.

Bu sayımızın en önemli özelliklerinden birisi de, iki tane yurt dışından makaleyi sayfalarına eklemesidir. Bu çalışmalardan bir tanesi, Human Security And Society (A Study Of Concepts And Interrelationships) başlığı ile Irak'tan Mahdi Dawood Suleiman tarafından kaleme alınmıştır. Araştırma, soğuk savaş dönemi ve sonrasında, insan ve toplum güvenliği konusunda ortaya çıkan yaklaşım tarzları hakkında kavramsal bir inceleme konumundadır.

Bir başka yabancı menşeli makale ise Cezayir menşelidir. "Psychological Pension for an Adolescent With Cancer: A Clinical Study of One Case at The University Hospital of Tlemcen Psychology Unit-1" Hadj Slimane Fatima Zahra tarafından saha verilerine bağlı olarak hazırlanan bir araştırma makalesidir.

Bu iki çalışma dışında bir tane makale de Stratejik Liderlik konusunda hazırlanmıştır. Bir diğeri ise, bilimsel araştırmalarda araştırmacının karşı karşıya kaldığı sorunları ve bu sorunların çözümüne ilişkin önerileri tartışan bir araştırma yöntemi kitabının tanıtımını içermektedir.

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi yayın kurulu olarak, bu sayıyı okurlara eriştirmenin mutluğunu hissediyoruz. Yayın sürecinde katkı yapan, hakemlerimize, araştırmacılarımıza, yayın kurulu üyelerimize derginin dijital ve matbu yayınını titizlikle hazırlayan takımlarımıza teşekkür ederim. En önemlisi de İstanbul Aydın Üniversitesi mütevelli heyeti başkanlığına bilim yayınlarına ve çalışmalarına verdiği bu cömert destekten dolayı özellikle teşekkür ederim. İyi okumalar diler, saygıyla beğenilerinize sunarız.

Prof. Dr. Hacı Duran Editör

HUMAN SECURITY AND SOCIETY (A STUDY OF CONCEPTS AND INTERRELATIONSHIPS)¹

Dr. Mahdi Dawood Suleiman

Dijla University - Department of Law mahdi.dalabaly@duc.edu.iq

Abstract

The study examines the concept of human security and its relationship to society as focused on the concepts. The concept of human security in general focuses on the individual person and not the state as a basic unit of analysis as it was prevalent during the Cold War. It is an attempt to study and clarify the dimensions of the relationship between human security and the human rights system within the framework of society. It examined the concept of human security and the historical dimension of this concept defining the characteristics and axes of human security and its relationship to other concepts and the role of good governance in achieving human security.

Keywords: Concepts, security, relation, human.

İNSAN GÜVENLIĞI VE TOPLUM (KAVRAMLAR VE KARŞILIKLI İLİŞKİLER ÜZERİNE BİR CALISMA)

Özet

Çalışma, insani güvenlik kavramını ve toplumla olan ilişkisini kavramlara odaklanarak incelemektedir. Genel olarak insani güvenlik kavramı, Soğuk Savaş sırasında yaygın olduğu gibi temel bir analiz birimi olarak devlete değil, bireylere odaklanır. İnsan güvenliği ile insan hakları

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi Yıl 8 Sayı 2 - Aralık 2022 (121-154)

^{*} Geliş Tarihi / Received: 18.06.2022 - Kabul Tarihi / Accepted: 24.11.2022 DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2001

sistemi arasındaki ilişkinin boyutlarını toplum çerçevesinde inceleme ve netleştirme girişimidir. İnsan güvenliği kavramını ve bu kavramın tarihsel boyutunu inceleyerek, insan güvenliğinin özelliklerini ve eksenlerini ve diğer kavramlarla ilişkisini ve insan güvenliğinin sağlanmasında iyi yönetişimin rolünü tanımlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kavramlar, güvenlik, ilişki, insan.

Introduction

Security occupies a prominent place in the international community, especially among decision makers and research centers for its connection to human life, and is a blessing from God almighty who fed them from hunger and safe them from fear, who says the almighty truth in his glorious book, "Elaf Quraysh" to understand the journey of winter and summer.

The concept of human security generally focuses on the individual human being in modern political, security and strategic studies, not the state as a basic unit of analysis as was prevalent in the effects of the Cold War; any strategic, security or political policy should be aimed at achieving the security of individuals besides state security. It is well known that the study of the concept of national security according to security, political and strategic studies focused on threats of a military and security nature to the state, and this continued from the end of the Second World War until the end of the twentieth century, as a series of variables emerged in the 1990s, most notably the emergence of new threats unknown during the Cold War, and the expansion of the field of security threats, which led researchers to focus on a new concept of security called humanitarian security, the threats are no longer limited to the side. The military has even included other threats, including terrorism, ethnic conflicts, economic crises and others.

The emergence of the concept of human security was the result of the nature of the transformations that came after the disintegration of the Soviet Union, the collapse of the eastern camp and the end of the cold war, particularly with regard to the nature of the concept of security, the scope of its studies and its threats (the realistic perspective of the cold war is no longer the same, as it is no longer consistent enough to deal with the sources of threat and the security nature of the post-cold war period) (Al-Anzi, 2000, p. 44). The concept of humanitarian security is therefore an important development in the field of political studies, especially security

and strategy, due to the important fact that the citizen represents the central basis of the establishment of the state, which is the focus of the state's policies and objectives, and its security represents the most prominent objectives of the security policies of the state, as the citizen's sense of security represents the main indicator in the evaluation of political and security policies.

The study of humanitarian security is an important issue and an urgent topic for many research centers and universities, as many political systems have sought to make the state safe and stable by taking a limited and narrow security and political vision by making the concept of security in the security of the state or the ruling regime, so that the citizen feels that the policies of security governments are working against him. The imbalance in spending between development allocations and expenditure allocations on armaments is also noted, although there are no clear threats to the national security of the state. Human security does not focus on the absolute concept of the word "security", but takes into account the internationally based sequence of civil, political, economic, social and cultural human rights, one of the most prominent strategic objectives of the state and society.

The concept of human security focuses on the idea of upholding human rights to live freely, dignity and safety within society, a life free of poverty, destitution and equal rights for human beings, and the empowerment and development of human capabilities (Mustafa, 2016, p.19), and this study seeks to answer the research questions related to human security:

- What is the concept of human or human security and what is the historical dimension of the concept?
- What are the characteristics and axes of human security within society?
- What does the concept of human security have to do with other concepts?
- What is the role of good governance in achieving the human security of society?

It relied on the descriptive approach, and divided the study into four axes to answer previous research questions:

The first topic: the concept of human security and the historical dimension of origin and development.

The second topic: the characteristics and axes of human security within the framework of society.

The third is the relationship of the concept of human security to other concepts.

The fourth is the role of good governance in achieving the human security of society.

First research

The concept of human security and the historical dimension of origin and development

Since the end of the cold war in the last decade of the last century, new political and security concepts have emerged that are different from those that prevailed, governed and controlled the system of international relations under the bipolar system, the rivalry and the cold war between the Western camps led by the United States and the East, led by the dissolved Soviet Union, most notably globalization, human security, humanitarian intervention and others, although they came in the post-cold war period but have roots in earlier stages. One direction, state security from external aggression and border security, and works to protect national interests (national security of the state), contrary to what came after the end of the Cold War, as the concept of insecurity among some researchers, comes from problems facing citizens as a result of fear of global problems, and that security among others, focuses on protecting human beings from the danger of hunger, disease, unemployment, crime, militia terrorism, environmental hazards, social conflict and political repression, and will be clarified according to the following:

The first requirement: The evolution of the concept of human security

The evolution of the concept of human security will be discussed in this research in two terms as follows:

The concept of human security developed during the cold war.

The term "human security", although it was recently circulated in the last decade of the last century, was not born during the Post-Cold War period, but extends its roots before that, and its intellectual basis can be observed in many international treaties, most notably the Charter of the United Nations, the International Red Cross Treaty of 1864, the Universal Declaration of Human Rights 1948, the Covenants on Civil and Political Rights, economic, social and cultural rights and other international documents.

The cold war phase witnessed several attempts to study the concept of human security, most notably the Platz study of 1966, which came with his book marked by human security some reflections, in which he noted that the concept of security is a comprehensive and broad concept that encompasses all social relations that bind groups and communities, and considers that a safe state does not necessarily mean that individuals are safe (Amin, 2009, p. 21).

For independent organizations and committees, the Brand Commission, formed in 1977 by Philly Brand, played a prominent role in defining the concept of security, whose vision focused on addressing North and South issues and issued its report in 1980, in which it explained that the problems facing the world were no longer limited to traditional problems of peace and war, as there were other more dangerous patterns such as hunger, poverty and terrorism, which the international community must address and overcome the growing gaps between the world and the growing gaps between peace and war.

The external military threat has not been the only source of state security and being, but other sources, including poverty, hunger and disease, as well as the transformation of conflicts from external to internal conflicts between individuals and groups, not between States. According to the researcher, most countries did not seek to expand the concept of human security before the end of the Cold War, but focused only on the sources of the threat to national security, especially border security, so we find that humanitarian security is raised in the context of its relationship with the concept of national security, and to what extent they complement each other, and that most countries believe that the security of the individual lies within the framework of state security, which takes the military side only.

The development of the concept of security after the end of the Cold War

After the end of the cold war and the emergence of the United States of America as the single pole in international relations, new security concepts emerged in substance that left a significant difference from traditional concepts of security, and the most prominent variables in the security environment and in international relations are the emergence of new phenomena within the framework of security and political studies, the state is no longer the only actor at the level of national security of states but has added new variables and factors, such as governmental and non-governmental organizations, individuals, the regional system and the international system. The most notable feature of the post-Cold War period and the collapse of the Soviet Union is the increased conflicts, particularly in developing third world countries, most of which have been characterized by internal conflicts within state borders, not conflicts between states.

The concept of security is no longer limited to the security-military aspect, but also guarantees the economic, social, political, environmental, psychological and other aspects that have greatly affected its composition. Borders (Amin, 2009, p 13) The concept of human security was introduced through the 1994 Un Development Agenda human development report, adopted by some countries such as Japan and Canada as one of its foreign policy instruments, as well as the European Union, which issued the European Strategic Document for Humanitarian Security issued by the European Union in 2004, which takes the human individual as the main unit in the analysis, which indicates that state security - national security - is no longer guaranteed to achieve the security of individuals (Al-Anzi, 2000, p. 5).

In essence, humanitarian security aims to end all threats to the security of the individual human being in all areas of political, economic, social, environmental, cultural, health and other life, by establishing new security institutions that are appropriate to international situations and developments, reforming existing security institutions, and reforming the international system with its many institutions.

The second requirement: the concept of human security

The jurists did not agree on a specific definition, or an agreed upon formula for the concept of human security, that concept that began to be widely circulated after the end of the Cold War in security and political studies, with the aim of reviewing security concepts in light of international developments, and this does not mean that it is the result of this stage, but rather has roots we can find it within the framework of other concepts such as human rights, collective security, development and others. The term human security has taken crystallization as a new concept within the framework of the concepts of international relations, (it began to be used in the nineties of the last century by a number of countries and governmental and non-governmental organizations) (Moses, 2008, p. 11), and that the concept of human security revolves around ensuring the security of individuals, to include, in addition to traditional security perceptions, other aspects centered within the security of the individual and in a broader framework represented by his state or society (Croaz, 2008, p. 69). Human security is a newly emerging term that crystallized more clearly within the framework of the United Nations, after the dissolution of the Soviet Union and the Eastern camp and the end of the Cold War. The Nobel Prize in Economics is Amartya Sen, who clarified in the Human Development Report of 1994, issued by the United Nations Development Program, which is the first official document that adopted the concept of human security within the conceptual framework of the organization, that the axis of security must include the security of individuals from ensuring the number of risks Such as diseases, terrorism, poverty and drugs, and the existence of an unfair world order, through achieving sustainable development and reforming international institutions such as the United Nations and global economic organizations such as the International Monetary Fund and the World Bank for Development, 2010 (Muhammad Ali, through the realization of good and global partnership 2010)., p. 58). The report also indicated that the new threats to human security require those concerned to find effective mechanisms to address them, and that the concept of security must change from security that includes state security only, to expand security that includes individuals and achieve through sustainable development and others, not through armaments and building Military and security capabilities that deplete the state budget (UNDP Report, 1994,

p. 12). And that it is based on ensuring the ability of individuals to enjoy the results of human development in a safe environment and improving human life (Musa, 2008, p. 12).

As for the International Committee on Intervention and State Sovereignty, human security is defined as "the security of people, their physical safety, their economic and social well-being, respect for their dignity and capabilities as human beings, and the protection of human rights granted to them and their fundamental freedoms," (December 2001) defined as international security. Human security from fear - oppression, violence, marginalization - and need - and lack of social empowerment) (Al-Hamidi, 2017, p. 44). After the Cold War, some security studies attempted to put forward the concept of human security, to deepen and expand the concept of national security by adding individuals as units of analysis as an alternative to the state. Two concepts of human security emerged:

The first: The narrow concept whose basis is traditional security, which is limited to a specific type of humanitarian threat, except the military aspect, and aims to protect humans from external threats, within the framework of preserving the sovereignty and territorial integrity of the state. The narrow concept of human security also focuses on the political dimension of human security after freedom from fear, by focusing on protecting individuals during armed conflicts and wars without focusing on other dimensions.)) (Al-Hamidi, 2017, p. 45).

The second: The broad concept that calls for the expansion and development of the concept, so that it includes everything that affects the security of the state and human dignity, and not just maintaining the military aspect of security. This concept was adopted by the United Nations within the United Nations Humanitarian Program in 1994, which includes the inclusion of human security factors other than security that threaten human life, survival and human dignity. Seven factors threaten human security in the economic, food, health, environmental, personal and societal fields. and political. This means a shift from the protection of state security "national security" to the security of individuals, in the sense of focusing on individuals and groups instead of states, it is based on protecting individuals by working to achieve well-being and a good quality of life under the protection of the state as a unified political unit. "Human security is the protection of the vital essence of the life of all human beings in self-enhancing ways. It includes the human being, good

governance, access to education, health care, and ensuring the availability of opportunities and options for each individual to achieve the realization and realization steps towards achievement and achievement. Freedom from want, and the freedom of generations to inherit a healthy environment, and they are the interconnected building blocks of human security" (Deber, 2004, p. 80).

The third requirement: Some countries' vision of the concept of human security:

Some countries, including Japan and Canada, have adopted the concept of human security, which has been introduced as part of their foreign policy, especially in programs related to foreign aid and aid, within the framework of projects to build individual capacities and local communities to provide human security, with a reflection on the quality of life. The vision of some countries about the concept of human security differed, and despite that, the concept was supported at the level of countries, especially Japan, Canada and the European Union, each one having its own vision different from the other:

First: The Japanese vision of the concept of human security:

The Japanese vision of the concept of human security is based mainly on the idea of freedom from poverty, which is an expanded vision similar to the vision of the United Nations contained in the Human Development Report of Six 1994 AD, issued by the United Nations Development Program, which explained that the main goal is to achieve and secure the basic economic, social, health and food needs of the human being. Human security according to the perspective of the Japanese government is based on protecting the lives and dignity of individuals and is achieved by guaranteeing freedom from poverty. Based on this vision, the Japanese government launched many international initiatives, within the framework of achieving the concept of human security, most notably led to the establishment of the Human Security Committee in 1999 AD, and it was adopting a foreign policy based on material support for the purpose of achieving human security, especially in times of wars and crises.

Second: The Canadian vision of the concept of human security:

The Canadian vision is embodied in the person being free from fear of terrorist threats, crime, drug trafficking and other threats to his security,

and the need for the state to enjoy permanent stability, in order to be able to protect people from violent threats to their rights and safety. Freedom from fear and limiting the use of force and violence by combating the spread of landmines, stopping the recruitment of children in wars, encouraging the role of international humanitarian law, combating the proliferation of small arms, and reforming security sectors are the most prominent features of the Canadian vision of human security. This perception, which is a narrow one, focuses in general on five axes: protecting civilians, participating in peacekeeping, working to prevent conflicts, creating mechanisms for good governance, and finally accountability and achieving security (Croaz, 2008, p. 72). The international initiative came through Canada's launch of an initiative in 1999, which resulted in the establishment of the Human Security Network, which included a group of countries with the aim of working to reach understandings and a common vision of human security (Croaz, 2008, p. 73).

Third: The vision of the European Union countries for the concept of human security:

The vision of some European countries through the vision of the European Union indicates that human security is one of the main axes of the Union's foreign and security policy, as it does not aim to achieve political stability only, but also aims to integrate concepts related to human rights and human development, as it is an effective way to bridge the gap between security concepts The traditional and modern ones that came after the end of the Cold War, and in line with the European Union's foreign and security policy. This matter came within the folds of the European strategy to achieve human security in 2004 AD, which was developed by the European Union, to form a more secure and stable world. It referred to the insecurity in specific regions of the world caused by the violation of basic human rights, especially since this strategy focuses on the issue of international intervention. humanitarian. Achieving human security falls within the framework of the social and economic policy of the European Union, which leads to ensuring respect for human rights, creating political pluralism, decision-making and containing crises (Youssef, 2012, p. 532). Thus, the concept of human security has come to mean everything that could threaten the lives of human beings and humanitarian groups, and in areas identified by the report issued by the 1994 humanitarian program, mentioned above.

The second topic

Themes and characteristics of human security within the framework of society

In this topic, we will discuss the axes and the characteristics and characteristics of human security according to the following:

The first requirement: the axes of human security

The Pakistani Mahbub al-Haq and the Indian Amartya San, in the Human Development Report for the year 1994 AD, defined the concept of human security and identified the foundations of human security in it, which depends on seven main axes, namely (United Nations Development Program Report, 1994, p. 22):

1. The Economic Security Axis:

It means providing the individual with a guaranteed income from productive, rewarding and permanent work in the light of a comfortable economic life, meaning that individuals have a job opportunity commensurate with their efficiency and capabilities that secure for them a remunerative basic income commensurate with their needs, and in a manner that secures them an adequate housing and a decent life, living normally, and ensuring that they achieve Social justice in the equitable distribution of resources and revenues. The lack of security in the economic aspect is one of the pressing issues in human life, and the most prominent of its basic problems, which constitute continuous inflation, the spread of unemployment among young people and market mechanisms that exacerbate these problems.

Linked to the problem of unemployment is an important issue of instability at work, or what is called temporary employment. These problems and other factors inevitably lead to political tension and instability in some countries (UNDP Report, 1994, p. 24).

2. Food Security Axis:

It means securing the basic needs of food at a minimum level for all citizens at all times, and ensuring its easy and easy access, in a way that keeps it away from the specter of hunger, and that all human beings have the purchasing power to obtain food, with the need to find national ways to achieve self-sufficiency. Hunger and the food crisis are the most prominent

threats to political systems, especially in developing countries, and the lack of adequate food for immigrants or for certain ethnic groups is one of the problems in developed countries.

3. The focus of individual or personal security:

Personal security is one of the most important dimensions of human security, and it means protecting people from all threats to the lives of individuals emanating from some private and security state agencies that may expose him to physical or psychological abuse during investigation procedures, or mass arrests; to get information from them. As well as everything related to human safety directly from physical violence by the government or by individuals and foreign countries or non-state actors such as armed militias and criminal gangs, especially during sectarian, religious and ethnic tension. Meaning protecting people from violent sources, whether they are issued by state security and partisan institutions or by individuals, especially if they are directed against groups most at risk, such as women, children and minorities. Below are the most important elements or threats to personal security, especially in poor third world countries, which take different forms, such as:

• Threats from government security agencies, such as physical torture and political persecution. Threats emanating from armed groups and militias charged with sectarian and ethnic tension. Threats against women and children, such as rape and domestic violence.

4. Political Security Axis:

In the context of the study of political security in the concept of human security, the issue of respect for human rights and fundamental freedoms is raised, as political security in which human rights and basic freedoms are preserved, and guarantees living in a society that guarantees and promotes human rights and freedoms and protects it from oppression and persecution, and respects the legitimate rights of individuals to express their opinions are within fair legal frameworks and regulations applicable to all. The issue of violating human rights has become one of the issues that have been raised against some countries in recent times, and has become the subject of criticism of governments for their lack of interest in human rights (Al-Sawy, 1995, pg. 60). Providing aid to it or refusing to include it in international or regional organizations as a form of exclusion and punishment.

5. Health Security Axis:

It is to ensure the availability of the minimum level of health and treatment services for each individual through the provision of medicine and the guarantee of an effective health care system at reasonable prices for the citizen. The provision of appropriate, necessary and basic health care for all individuals is one of the basics of life that the government must provide to sectors of the people and protect them from preventable diseases. As well as taking preventive measures to reduce the spread of diseases and epidemics. It also means living in a healthy environment far from diseases and risks related to poverty and health deprivation resulting from violence. Therefore, efforts are being made to provide systems, prevention and treatment (Al-Ajmi, 2011, p. 81).

6. Environmental Security Axis:

The environment represents one of the concerns and fears at the global and regional levels related to the lack of natural resources or environmental degradation in general. Therefore, human security considers the issue of the environment as a fundamental issue not only at the local level, but also at the regional and international level. Environmental security means that people live in a safe and clean environment and be protected from natural disasters, and environmental damage caused by wrong practices carried out by the person himself or by the state, and the preservation of environmental resources (Mustafa K., 2007, p. 77), and that there be Strategies at the national, regional and international levels to preserve the environment in order to achieve human environmental security within the framework of human security.

7. Societal Security Axis:

Societal security, within the perspective of human security, means the individual's sense of belonging to the community and ensuring the continuity of normal social relations, by ensuring the integrity of social relations and protection from fanaticism, violence, and national, ethnic, religious or sectarian conflict. We may find many conflicts between groups over resources and opportunities, or they may be the result of intolerance and national, religious or sectarian extremism and marginalization within a single state, which leads to many victims, as well as includes protection from threats directed towards social life, especially those seeking to

dismantle the social fabric, and broadcast the division between the people of the same country, and within this framework the cultural security of the community. Achieving societal security means living safely within the framework of the group in a society where human security is achieved.

The second requirement: the characteristics of human security

The concept of human security or human security as a broad concept is based on freedom from fear, freedom from want (need), and living in dignity. The Human Development Report of 1994 issued by the United Nations Development Program identified the characteristics of human security, which are (UNDP Report, 1994, p. 23):

1. The human being is the focus of human security:

Human security makes the human being the center and focus of analysis, and it is related to the quality of life of people everywhere. It aims at improving the quality of human life and ensuring its security by providing the conditions for eliminating all threats to which it is exposed, human survival and achieving safety of life.

2. Human security is a universal and comprehensive concept:

Human security is of a global and comprehensive nature, because security threats can be spread easily, and global and comprehensiveness emerge through the fact that threats to human security include all countries of the world with all their capabilities. It is also comprehensive because it meets with other approaches such as human rights and human development. The existence of common cross-border threats, such as environmental disasters, organized crime, terrorism, and others, affects people wherever they are. Therefore, achieving human security requires a global vision and joint cooperation to confront these threats.

3. The components of human security are integrated and multiple:

Multidimensional human security seeks to protect multiple aspects of human life, which are complementary and interdependent dimensions, meaning that each of them depends on the other. Insecurity includes everything that threatens human survival and dignity, just as achieving dimensions of human security depends on realizing other dimensions. Violent conflicts lead to deprivation and poverty, which lead to conflicts, depletion of resources, increase in diseases and inability to provide

education and services.

4. Sustainable development is the effective tool in achieving human security:

The effective tool in achieving security is the so-called soft power represented in achieving sustainable human development and the application of human rights requirements, instead of the hard power represented by the military aspect, meaning the possibility of achieving human security through the structural and institutional change of the state in thought and behavior instead of military force.

5. Achieving human security is through early prevention:

Human security can be achieved through the slogan of early prevention is better than treatment, and it is easier than subsequent intervention after the exacerbation of crises. Therefore, states, the international community and international organizations must work to avoid the occurrence of problems and solve them before they exacerbate in countries, especially developing countries, and then avoid conflicts between individuals in one community

The third requirement: the basic elements of human security

The international policy literature, in defining the concept of human security, indicates that there is agreement on two important and basic matters: First, protection related to the protection of individuals and societies from dangers threatening their lives. And that human protection lies in the necessity of recognizing basic human rights, and addressing threats to human security through the efforts of national institutions. The second, is empowerment, and it means empowering individuals and developing their capabilities, by providing education, freedom of access to information, building democracy and respecting human rights and freedoms such as freedom of the press, organization and party work, the right to political participation, free elections, and equal opportunities to work and live in a normal and humane manner. The empowered individual can claim his rights, respect his dignity, and achieve his security. The report of the United Nations Development Program in 1994, between the basic elements of human security, two visions: freedom from fear and freedom from need, which must be addressed according to scientific bases. In developed countries, it is an important matter, as individuals see that the threats to their security are crime, drug war, the spread of acquired immunodeficiency virus, and high levels of pollution. In poor countries, people need freedom from the threat posed by hunger, disease, poverty and lack of shelter and housing.

As for freedom from fear: this vision means focusing on providing human security by protecting individuals and their future from oppression, violence, exclusion and marginalization, injustice, enslavement, armed conflict, civil wars, internal and external terrorism, and achieving peace and disarmament are the most important pillars for providing human security. Freedom from want (deprivation): it focuses on issues such as hunger, diseases and epidemics, and natural disasters, which may cause large numbers of deaths, perhaps more than wars (Al-Hajjar, 2018, p. 55). Deprivation is a broad concept that is included in all fields, including depriving a person from obtaining the most basic of his rights that make him live his life in safety and stability.

The effective and effective treatment for the causes of loss of human security, according to what was stated in the report of the United Nations Development Program for the year 1994 AD, is empowerment, which is based on giving people equal opportunities when they enjoy human rights and freedoms and according to their abilities and energies. Some rights and freedoms require certain specifications and conditions that must be met by the individual. These conditions are available to some people and not available to others.

The third topic

The relationship of the concept of human security with other concepts.

The concept of human security is related to several concepts that will be addressed according to the two demands:

The first requirement: the relationship of human security to development

The relationship between security and development is one of the old and modern topics that preoccupied researchers and the interests of the international community - states and international governmental and nongovernmental organizations. Security and development are inevitable in order for people to live in security and prosperity, and they are two demands that a person aspires to achieve. (Human security and human development are two issues that reinforce one of them. The other, undoubtedly, provides the context in which individuals can expand their choices and freedoms while focusing on the individual as the means and the end of development) (Mustafa A., 2016, p. 32).

Many researchers in economics focused in their writings and opinions on development on the development of capital, which is the main driver of development, and on the economic models of industry, which changes and affects the nature of the social structure according to their view, especially in developing countries. When putting development programs into practice and practical application in the field, a set of issues, negatives and many problems emerged in some countries, which prompted some researchers to say the need to take into account the social, cultural, political and humanitarian aspects when implementing development programs, so some put a new approach to development that they called development Social and political development, which is considered a new entry point for comprehensive human development (Masika, 2015, p. 87).

The interest in the concept of human or human development emerged, as a reaction to the interest of most development efforts in the economic aspect without paying attention to the human aspect, which led to the transformation of development thought from developing the economy only to a development with a human dimension, in which the human being is a means and a target for development. The human perspective of development has made the human being the central focus of development based primarily on basic human needs, leading to achieving human security, and providing the means, material conditions and guarantees for human empowerment. It does not mean that development should be limited to a time period, but rather another concept, sustainable development, which emerged in the political and economic literature at the end of the last decade of the twentieth century as a result of the exacerbation of environmental deterioration, and the intersection between the demands of environmental protection and the demands of development.

The term human or human development emerged in the early nineties of the last century, within the framework of the Human Development Report issued by the United Nations Development Program in 1990 AD, which made the human being the main focus in the efforts and goals that development seeks to achieve, through the development of comprehensive sustainable development strategies that enable Societies, especially in

developing countries, seek to develop, grow, build and raise the economic, social, cultural, political and environmental level of human beings, and achieve human rights and human security (Al-Tabi'i, 2001, p. 7). Human or human development is not just adding social and human dimensions to the process of economic development, but rather it is a new and alternative approach and a comprehensive process for all aspects of life, aiming to achieve continuous progress and human well-being through the contributions of all members of society in it and on the basis of equitable distribution of development outcomes.

The United Nations and international organizations played a major role in maximizing the interest in the subject of human development, so the United Nations established the Independent National Committee for International Development Issues in 1977 AD, based on the idea of international cooperation for development between North and South, and this Committee emphasized that the gap between North and South is based on injustice in distribution and inequality before the law and in all areas, noting that hunger constitutes a threat that outweighs military threats (Al-Tabi'i, 2001, p. 34).

The most prominent indication of the relationship between development and security is what the United Nations Secretary-General's Committee on Threats and Limitations referred to in its report "A Safer World, Shared Responsibility 2004", which focused on the changing nature of threats, and how to find alternative strategies to mitigate insecurity and that development be the first line of defense for a collective security system, as fighting poverty will not only save the lives of millions, but will also enhance the state's capabilities to combat terrorism and organized crime and its spread (Mesika, 2015, p. 86).

There is an overlap between the concepts of human development and human security, because they are related to the same dimensions, as the vision of some researchers indicates that the two concepts are synonymous or two sides of the same coin. Especially as they were presented within the human development reports issued by the United Nations Development Program, and the similarity between the two concepts is through the human dimension that the human being is the central focus of security and development at the same time, and the seven dimensions of human security that were mentioned in the Human Development Report issued

by the United Nations Development Program for the year 1994 AD are the same as the seven dimensions of human development.

The dialectical relationship between human security and development is demonstrated by the perception that progress in one field enhances progress in the other. Human development is a broader concept, as it means the process of expanding the choices of individuals over generations, while security means that they are able to exercise their choices in security and freedom. And that the failure of human development leads to accumulations of deprivation that take the form of poverty, hunger, disease and inequality in order to reach a developed economy and lead a stable and secure life. This, in turn, can lead to violence. Therefore, security and development are an unattainable equation in an international environment shared by contradictory principles and international interests.

The most prominent risk of human development is the risk of not being sustainable in achieving its goals, and meeting the development needs of the current generation with future horizons and future generations, which prejudices the role of development in achieving human security, and requires crystallizing the concept of sustainable human development.

The relationship of human security with human development according to the vision of Mahboub al-Haq, who put his ideas and vision in the report of the United Nations Development Program for the year 1994 AD, which played an important role in clarifying and building human development. Mahboub al-Haq's approach answered the question posed by the security program for whom? Security, according to Mahboub's vision, is not related to the state and governments, but to individuals and the people. This new conception of security he called human security, which is not the concept of traditional security. Human security is a contemporary political revolution that embodied a major change in the concept of security. Traditional security, and thus, Mahboub al-Haq put the difference between national security, state armament, and people's security, which is not only border protection, but also the need to affect the lives of people. Human security means achieving happiness by making the individual the best he is. He has the right to a home, continuous work, environmental safety, and others. The dangers facing the individual from drugs, terrorism and poverty must be addressed. Security is achieved according to the beloved of the right through achieving equality in human development and expanding Participation, peace and the establishment of states on the basis of justice and good democratic governance.

The Canadian vision about the relationship between development and human security is embodied in the economic empowerment of the individual and the quality of life that he must live, and the guarantee of basic human rights. As a result, security is for the benefit of individuals because it is the basis and goal of security. And that the minimum level for achieving human security is the provision of basic needs, development, application of human rights and basic freedoms, social equality, application of just law, and good governance (Al-Tarrah and Hamza, 2003, p. 13).

The achievement of human security within the borders of the state depends on the state's capabilities to achieve the requirements of the people, and to achieve reconciliation between the requirements of human security and state security, given that achieving either of them cannot be achieved in isolation from the other (Amin, 2009, p. 3), and despite the fact that the call for achieving a balance in spending the Human Development Report of 2001 indicated a decrease in spending, for example, on health and education compared to military spending as a percentage of GDP in some countries (Amin, 2009, pg. 5). Here, the state must work within the framework of development and economic reform.

Sustainable human development is a broad and comprehensive concept that lies in expanding opportunities and options for individuals so that people live a long and healthy life within a clean environment, have access to education, enjoy a decent standard of living, and basic freedoms and human rights internationally guaranteed, because they have absorbed many changes in society that have contributed. In its success in all its dimensions, therefore, the approach to human development must be characterized by great flexibility, renewable and permanent. Sustainable human development is certainly development that must be under a democratic system that aims to build a just society and develop human capabilities by empowering citizens, expanding their options, and increasing the opportunities available to them that guarantee freedom, gain knowledge and skills, and develop the institutional framework. The United Nations has set five basic indicators for sustainable human development: Empowerment: by expanding human capabilities and diversifying the options before them so that they can effectively participate in decisions that concern their present and future lives, and cooperation: it is the joint interaction necessary for national unity and social integration, and personal security: which includes the human right to a free and dignified life far from the threats it faces in the present and the future, and sustainability: which requires the authorities' ability to meet the needs of present and future generations, without negatively affecting the lives of future generations. And justice in distribution: It means justice in the distribution of income, possibilities and opportunities among all citizens without discrimination and discrimination (Al-Tabi'i, 2001, pg. 44)

For this reason, the main goal of development is the human being, as he is the means of development and its goals, and the concept of human development shares with the concept of human security in the basic unit of analysis, not the human being, as he is the center and goal of development, and the achievement of security in its economic, political and security dimensions, they complement each other because they aim to achieve the same goals, but they differ in terms of the method and how to achieve those goals. Human development focuses on providing the basic needs of the human being and expanding the options in front of him, while the concept of human security focuses on institutional reform and finding institutions capable of maintaining the security of individuals and making them able to deal with dangers. that threaten their security.

The second requirement: the relationship of human security with human rights

The essential difference between the concept of human security and the concept of human rights is that, although they refer to the necessity of having a minimum level of civil, political, economic, social and cultural rights for individuals, regardless of religion, sect, gender, or gender, human security calls for reforming state institutions, especially security, which affects the life of the individual person, and the creation of practical and implementation plans according to the priorities of the set of human rights and the state's need for them in accordance with the conditions that prevail in the state, while the concept of human rights is based mainly on the demand for the achievement of the aforementioned set of rights. On the other hand, the concept of human security can be viewed as being It is more comprehensive and broader than the concept of human rights, because the concept of human rights includes the demand for the necessity of providing legislation and procedures that guarantee human rights and freedoms, such as agreements protecting the rights of women and children,

refugee rights, guaranteeing political freedoms and improving working conditions and others. However, the concept of human security is broader than that calling for institutional reform. For the existing institutions concerned with achieving the security of individuals or establishing new ones that would support this matter (Al-Suwaiti, 2013, p. 65). Perhaps the importance of this development towards institutional reform is due to the proven ineffectiveness of legal rules alone to ensure respect for the rights of individuals. The importance of institutional reform is highlighted by focusing on setting new legal rules to deal with the sources of threats to human security.

The fourth topic

The role of good governance in achieving human security for society

The most prominent solutions to achieve human security are to find a clear and appropriate mechanism to meet the challenges of human security, which requires dealing with its problems through good governance of a human nature, which is a system of governance that takes into account humanitarian considerations, and works on developing effective mechanisms to achieve it in all its details of human safety and prosperity. It should also focus on finding a set of rules, laws and regulations that deal with human security issues that are embodied in protection, and facing threats that threaten individuals such as conflicts, terrorist acts, diseases and poor levels of basic services, which requires the establishment and development of state institutions, including security, and international cooperation to address these threats in a comprehensive and preventive manner. Empowering individuals and providing them with the skills and ability to act and plan, and the ability to claim their rights and freedoms and to address problems and find solutions to them. Achieving human security does not include mere protection from threats to his life and dignity. Rather, it is necessary to empower humans and societies with human capabilities to satisfy all human needs, and therefore protecting and empowering them is the outcome of the role that sustainable human development can play, and this can only be done through during good governance.

The concept of good governance means that it is a system of governance based on taking into account humanitarian considerations, which is represented by the relationship between the two concepts. While the concept of human security focuses on achieving conditions of human safety and prosperity, we find that the concept of good human governance focuses on finding a set of general rules that deal with human security issues in This connection.

The term good governance appeared at the beginning of the last decade of the twentieth century, in the literature of political, development and economic sciences, in order to give a value judgment to the ruling systems and their authorities in managing the state and society towards the development, progress and development of society and the achievement of its human security. Thus, good governance has become an expression of the successful management of the state and society, especially when the authority links political, administrative and economic matters, work on administrative and financial reform, reduce the waste of public money by governments, encourage decentralization in state administration at the level of regions and governorates, and give a wide role to civil society organizations. The concept of good governance is a concept invented by international institutions to run the affairs of societies worldwide, in a way that secures a free and dignified life for the citizen in economic, political and social terms.

The demands of the United Nations to seek and implement good governance, in order for countries to develop through a clear vision of the state and government, based on comprehensive sustainable development, investing in the state's human and natural resources, and most importantly, governments' realization that good governance requires the presence of a strategy for the decision maker stemming from the reality of the state and its economic, social and cultural data, it takes into account the culture of the society, especially the religious and national ones, which ultimately leads to agreement on single options for the country's future, its path and its renaissance, and the achievement of human security for all.

The concept of good governance is one of the topics subject to controversy in many matters, especially in terms of its application, standards and outputs, and the first to use this term is international financial institutions. New actors influential in international relations above states, such as international organizations and multinational companies, who spread the term widely. As a result of the modernity of the concept, defining its content, analyzing its vocabulary and defining it is still a matter of contention, as we have indicated, between some institutions such as the World Bank and

the United Nations, and academic institutions such as universities and research centers, scientific periodicals and general encyclopedias.

The World Bank defines the first institution to use the term "good governance" in 1989, that good governance is "the method, method, or set of rules and institutions by which the authority is exercised in managing the state's economic and social resources in order to achieve development and the public interest" (Ibradsheh, 2014). page 79). This definition includes the process of selecting those in authority, monitoring their activity and replacing them, and the ability of governments to manage human and economic resources and implement sound policies effectively, as well as the respect of both citizens and the state for the institutions that govern the economic and social interactions among them. From the perspective of sustainable human development, it is the governance that enhances and supports human security, preserves human well-being, and expands individuals' capabilities, choices, and economic, social and political freedoms.

The United Nations Development Program (UNDP) has also given the concept of good governance a more general and comprehensive definition as it is based on the concept of empowerment; He defined it as "the exercise of administrative, economic and political authority to manage state affairs at all levels, and it includes the mechanisms, processes, and institutions through which citizens and groups express their interests and choices with their legal rights, fulfill their obligations and accept mediation to resolve their differences" (Ibradsheh, 2014, p. 76). According to this definition, the administration of the state and society includes three interrelated and integrated dimensions that complement each other: the first: the administrative (institutional) dimension, which includes the nature, effectiveness and efficiency of public administration, and the second dimension: economic and social, related to the nature of public policies for these two sectors in society, and the extent of the impact and development of life Citizens for the better through sustainable human development, which also means the nature and development of civil society institutions, building their independent entity from government institutions and maximizing their role in political, economic and social activities, and finally the third dimension: the political, which relates to the nature of the political system, which must be democratic, the political authority is legitimate and compatible with the legal and political environment and the

requirements for development in the mechanisms of political development, especially in the popular participation in political matters.

In summation of the aforementioned or not mentioned definitions, the good governance is carried out by elected political leaders who take over the administration of the state, and administrative cadres that secure and work to maximize and develop society's economic and social resources, and achieve tangible development to include all state institutions, legislative, executive and judicial, civil society institutions and the sector the private sector in accordance with long-term strategic plans, providing integrity and accountability, respecting and preserving the public interest, and working to improve the lives of citizens and achieve their well-being. Therefore, despite the multiplicity of definitions, they implicitly agree that the ultimate goal and objectives of good governance are to achieve stability and human security, enhance human rights, and expand the capabilities of peoples through sustainable human development.

Good governance, or what is called governance in some sources, has multiple facets or dimensions (Al-Tabi'i, 2001, p. 58).

• The economic and social dimension of good governance or economic governance: it refers to the economic decision-making processes that directly or indirectly affect the economic activities in the country. It is represented in the processes of planning, selection and comparison between alternatives, and decision-making in issues that would develop and diversify the economic activity of the state, in order to achieve well-being and a better life for the human being. It is also related to economic relations with other countries related to the distribution of production, goods and services to members of society and the nature of public policies in the economic and social fields and their impact on citizens in terms of poverty and quality of life from a second angle.

This dimension includes the factors that affect the social aspect, such as fighting poverty, improving life, achieving social justice, and increasing the speed of social and economic development to reach the ranks of developed countries.

The political dimension of good governance or political governance:

This dimension is related to the nature of political authority and the legitimacy of its representation, and is related to drawing up the general

policy of the state and its internal and external relations, as well as in the field of mechanisms for making and implementing political decisions and enacting laws and legislation in the state in order to achieve stability, human security and development. This dimension requires that the political system be a genuine democratic system. The condition of democracy is one of the most prominent and most important conditions for good governance, as it works to conduct and organize free, fair and open elections in which all citizens participate so that citizens can elect their representatives freely and form a responsible parliamentary body with the ability to enact laws for the benefit of the people, with an independent executive authority capable of The law is to be applied and enforced for everyone, and a judicial authority that enjoys independence from the executive and the legislature.

The administrative dimension of good governance or administrative governance: It is a system for implementing agreed and decreed state policies through governmental public sector institutions related to the executive aspects of everything related to economic, political and development life, human rights and dignity and human security. These policies must be characterized by transparency, independence, efficiency and accountability. The essence of guidance in the administrative aspect is based on two important elements: first: administrative guidance, so that the administration is independent of political and financial authority, and second: public employment so that their selection is in accordance with the criterion of efficiency and integrity far from quotas and favoritism, and that employees are subject only to the law and special instructions with their job duties. The administrative dimension is linked to the technical aspect, which constitutes an important factor for the work of the public administration and its efficiency.

The comprehensive dimension or comprehensive governance: the concept of good governance was associated in its beginnings with the term "state and community management" and everything related to the administrative and economic aspects of the concept and the political aspect related to the democratic values prevailing in Western countries. A better life for all members of society, freedom and human security, and an environment that guarantees a high level of health services and the activation of important values such as integrity, control, accountability and transparency. It also contains the processes that direct political, social, and economic relations to protect cultural, religious, and social beliefs.

Likewise, good governance has mechanisms, processes, institutions and standards that vary according to different parties and interests. The World Bank focuses on what stimulates economic growth and openness, while the United Nations Development Program focuses on political openness. In general, the most prominent of these mechanisms can be identified as follows (Al-Sayed, 2016, p. 116):

1. Participation: It means creating appropriate ways and mechanisms for citizen participation, individually or as groups, in public affairs of interest to society, and contributing to decision-making and decision-making processes, especially those decisions that concern their lives, either directly or through elected councils.

Participation includes enabling individuals to participate in the political process by nomination and to vote in elections freely and safely, and to choose representatives, whether councils at the local level or at the country level. Participation also guarantees an effective role for civil society organizations and guarantees the freedom to form trade unions, associations and political parties, and activate them within democratic frameworks. And that participation be open to all, without distinction as to race, sect, social or financial status, those matters that are important to achieving human security.

Participation requires the availability of just laws that guarantee freedom of association and the formation of associations and political parties, freedom of expression and participation in public life. As well as the existence of frameworks and institutions that work to develop the capabilities of citizens to participate constructively in building society and achieving human security. Also, within the framework of popular participation, there must be consensus and consensus for all citizens of different cultures, meaning that the interests related to society may be the subject of disagreement among the members of society, so collective opinion must prevail in order to achieve the public benefit. Broader consensus in the public interest.

2. Sovereignty and the rule of law: The state of good governance should be a state of law and institutions characterized by the rule of law and the rule of law that applies justice, equality and equal opportunities for all, so that the judicial system is transparent and impartial, achieving equality between people before the law and ensuring everyone has his right. In the sense that everyone, rulers and ruled, are subject to the rule of law, and nothing

is superior to the law, and achieving equality before the law includes the reference of laws that must be characterized by justice and its powers over everyone without exception or discrimination and prejudice based on religion, sect, race, social or political status or standard of living. And that these laws comply with international standards and the International Bill of Human Rights, and the rule of law also means the existence of a transparent and impartial judicial system that is not affected by any pressures from any party, and there is no authority over the judiciary except the law, and that is through working on the independence of the judiciary and monitoring of achievement, and that Legal principles are respected with the need to establish the rules of justice and the right to litigation for all citizens, to activate mechanisms for resolving disputes through legal means, and for cases to be heard by an independent court operating within the framework of what is specified by law.

- 3. Transparency: Transparency is one of the most important characteristics of good governance and includes: the free flow of political, economic, cultural and social information in a timely manner, the right to access it easily and easily from individuals, institutions and all concerned parties, and that information on public accounts is available and directly available to those concerned and interested as well as the ability to monitor the implementation of development projects, and transparency is achieved by announcing all activities, their objectives and their sources of financing.
- 4. Effectiveness, efficiency and responsiveness: Institutions work to achieve results that guarantee the needs of citizens and the best use of resources, and to invest the material and human resources available in the state with high efficiency to achieve comprehensive sustainable development throughout the country and achieve the public interest. Efficiency, effectiveness and scientific management of public institutions and civil society institutions ensure the continuity of achieving progress, sustainable development, human security and the proper utilization of national resources. It includes the ability to implement strategic projects related to the lives of citizens through optimal and effective use of economic and human resources. And the establishment of performance standards that take into account everything related to joint work, especially with civil society organizations, respect for volunteer work and the initiatives of these organizations, as well as the private sector and maximizing its role in society.

5. Accountability and accountability: that good governance be characterized by transparency, accountability and accountability, including the existence of frameworks and mechanisms for accountability and accountability, and accountability and accountability of all those who tamper and steal public money, illegitimate gain, and exploitation of public office for their own benefit, fighting financial and administrative corruption, dealing honestly with public money and ensuring its preservation. By taking the necessary measures to ensure the good behavior of all heads and subordinates in the public and private sector departments in accordance with the laws.

Decision-makers, especially in the government, must be subject to accountability and accountability, and all public and private institutions and civil society institutions should be subject to these mechanisms that would hold those responsible for what they do accountable, meaning that all officials and rulers are subject to the principle of accountability before public opinion and through legal means.

- 6. Strategic vision: for good governance to have an ambitious strategic vision for the development of society in the present and the future, and that its work should be in accordance with well-studied, scientific, strategic development plans that are clearly defined and flexible in application, and within specific periods of time, and the ability to correct the paths of their implementation and address any deviations that may appear during implementation and according to the capabilities of the state Material and human. Leaders and citizens must also possess a broad vision and perspective of good governance, so that there is a long-term view of human development and its requirements aimed at the development of society that are based on a clear understanding of the historical context of the cultural, social and economic conditions and data and an agreed future option. According to the concept of good governance, the common vision of the concept of sustainable human development is determined according to the partnership between state institutions and the private sector and in cooperation with civil society organizations, through long-term plans, taking into account the internal and external conditions and variables. studying the risks and threats facing the development process, and trying to develop solutions to the dilemmas facing them.
- 7. Decentralization in State Administration: The need for good governance to work in accordance with the principle of distributing powers and authorities to regions and governorates, according to the geographical

division of the state, and managing the affairs of the regions by their people to make them aware that they are the decision-makers in that. The distribution of powers over the regions deepens the feeling of national unity, achieve social integration, enhances the principle of equality, and banishes the specter of discrimination and marginalization.

8 . Equality and social integration: This principle is one of the important principles in good governance, as it is the right of all individuals to access opportunities for social development and advancement and aspiration to improve their conditions, especially the disadvantaged and marginalized groups, achieve their social security and work to provide for their basic needs, welfare and protection without discrimination on the basis of gender or color or religion, ethnic origin or social origin, and that citizens are equal in rights and duties. Respecting the principle of equality and social integration requires the purification and purification of laws from all impurities of discrimination, and the enactment of laws in accordance with the values of justice and equal opportunities, and achieving social justice is a guarantee for achieving human security within the state and society.

Therefore, in order to establish a rational system of governance, the presence of a conscious national civil political leadership that studies the reality of society in a deep scientific study that diagnoses the dilemmas, problems and needs of society in order to build a developed society and achieve human security, and is able to draw up and implement correct policies in all areas, and develop clear strategies and integrated plans to achieve sustainable human development. And that the system of good governance pays attention to education in all its stages and makes it available to all. Through education, a person capable of achieving development in society is built. Building a scientific and knowledge system enhances building the modern state and the political system and arranging its priority, not to mention building a strong independent judiciary that is not affected by political and societal forces. And for good governance to distance itself from the manifestations of militarism and the bearing of arms, and for everyone to realize and feel that the homeland is the homeland of everyone in which they live in safety and security, and to renounce sectarianism, racism, factionalism, hatred and hatred, and to emphasize the unifying national identity. Ensuring freedom of belief, avoiding regional and international conflicts, giving priority to the national interest, giving appropriate opportunities for the work of civil society institutions and

playing their role in pivotal issues, and being a supportive tool for the government in order to strengthen the rule of law and build democracy and good governance through the implementation of awareness campaigns to enhance cooperation and interaction between state institutions and members of society to achieve human security.

Conclusion

The concept of human security as a term has been defined by many different definitions according to the visions of institutions and researchers, but most opinions have common points that emphasize similar and homogeneous contents and goals to a large extent. Democracy is also one of the most prominent and most important foundations for achieving human security within the framework of good governance compatible with the nature of a society that believes in sustainable human development, progress and reform, and that there are real leaders and national parties that believe in democracy and a network of effective civil society organizations, and that they work hard to achieve human security in accordance with the principle of equality, and rule of law. Despite the efforts made to achieve human security, the issue is still facing resistance and regression due to the escalating challenges such as the proliferation of weapons of mass destruction, terrorism, inter-ethnic and sectarian conflicts, the spread of dangerous diseases, poverty and environmental destruction.

It appears unequivocally that the main problem that human security focuses on is bridging the widening gap between the human being and his basic needs and the institutional performance that suffers from a clear shortcoming in solving the problems that the person suffers from and providing him with the simplest necessities of living in order to live without fear and from Not deprived.

This study attempted to present a comprehensive view of the concept of human security with its multiple dimensions to get out of the narrow meaning associated with national security that prevailed throughout the duration of the Cold War, which focused on the military and political dimension that was no longer so after its end, as it took a broader scope to include the branches of economic, social, cultural and other life. It is in addition to protecting individuals and society from internal and external threats, and thus it can be said that the shift in the international arena and the concepts that were prevalent, has witnessed the focus on the security

of the citizen instead of the security of the state and from external threats to internal threats, so human security came to focus on giving priority In protecting from threats and dealing comprehensively and complementary to achieve basic needs and respect for their rights, and access to freedom from fear and need, which is the essence of human security that is achieved through good governance.

Good governance that works to achieve human security must have a clear, integrated and effective strategy to achieve development, and work to achieve effective participation for all based on the principle of citizenship, in all fields of political, economic, social and cultural life, in addition to activating civil society institutions and forming political parties in accordance with National foundations far from ethnic, religious, sectarian, regional and clan based, and the application of the rule of law.

References

ICRC. (December 2001). Intervention, state sovereignty and responsibility for protection. New York: The International Commission on Intervention, State Sovereignty and Protection Responsibility.

Dabar, A. (2004). Environmental threats have affected the reality of human security in Africa by examining the situation of the Horn of Africa (unpublished master's thesis) in political science.

UNDP report. Chapter 2: A New Dimension of Human Security. New York: UNDP.

Mustafa, K. (2007). Department of Environment and Sustainable Development under Globalization.

Amin, K.A.M. (2009). Humanitarian security understood and applied in Arab and international realities.

Khawla Mohieddin Yusuf. Humanitarian security and its dimensions in general international law. Damascus University journal of economic and legal sciences Volume 28 Issue II, page 532.

My satisfaction is waterproof. (2015). The role of human development in achieving human security (Master's thesis in Public Law), Faculty of Law and Political Science. Algeria: University of Setif2.

Dr. Ali Al-Sawi. Cairo: Center for Research and Political Studies.

Abdul Rahman Mahmoud al-Anzi. Studies in national security. Damascus: Science Publishing and Distribution House.

Abdulaziz AbdulRahman Al-Hamidi. Humanitarian intervention and the principle of sovereignty in the light of international law.

Mustafa, A.Y. (2016). Humanitarian security and development in Iraq, indicators of fragility and policy effectiveness. Amman / Jordan: Amjad Publishing and Distribution House.

Al-Tarah, A.A. and Hamza, G.M. (May, 2003). Global economic hegemony, development and human security. Journal of Humanities, page 4.

Al-Sawi, A. (1995). Vision of Students of Egyptian Universities for Human Rights. Cairo: Center for Research and Political Studies.

Majid, A. and Mohammed, H. International humanitarian law and humanitarian security in Islam. International Forum on International Humanitarian Law and Humanitarian Security (working paper page). Beirut: International Humanitarian Law Forum.

Musa, G.A. (2008). A re-in-the-line of humanity strategies in the Arab region. International Conference on Humanitarian Security in The Arab Countries (excellent paper page). Beirut: UNESCO.

Al-Hajjar, F.A.R. (2018). Studies in Humanitarian Security.

Abradisha, F. (2014). Good governance in Algeria under one party and partisan encroachment.

Like a croissant. (2008). Human law in the Arab world: how it looks to an external observer. International Conference on Humanitarian Security in the Arab Countries 2005 (excellent paper page). Amman Jordan: UNESCO.

Al-Tabei, K. (2001). Human Development Case Study of Egypt. Cairo: Anglo-Egyptian Library.

Humanitarian Security Committee. Human security is now protecting and empowering people.

Mohammed bin Isa al-Ajami. (2011). Security and Development. Riyadh:

Nayef University of Security Sciences.

Mustafa Kamel Al Sayed. (2016). Good Governance and Development in Egypt. Cairo: Center for Studies and Research of Developing Countries.

STRATEJİK LİDERLERİN PERSONEL SEÇİMİ VE ÖRGÜT YÖNETİMİ ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA*

Ahmet AL

İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye pskt.ahmetal@gmail.com https://orcid.org/0000-0001-7085-8860

Öz

Bu çalışmada, çeşitli sektörlerde işe personel seçime yetkisi bulunan yöneticilerin, liderlik, problem çözme ve personel seçim kriterlerine yönelik tutumların incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, örgülerin üst yönetim kademelerinde görev yapan stratejik liderlerle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler sonucunda görüşme içerikleri ve elde edilen bilgileri analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, liderlik tanımının çoğunlukla gelişmeleri takip eden ve buna göre kendini yenileyen, iletişim becerisi yüksek, ekibine güvenen kişi özelliklerini içerdiği; personel seçiminde daha çok inisiyatif alabilen, gelişimlere açık, iletişim becerisi yüksek kişileri seçmeye dikkat edildiği ve zor karalar alınırken problemi tanıma, nedenlerini anlama ve etkili problem çözme yöntemlerini kullandıkları görülmüştür. Sonuçlar literatür ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Lider, Strateji, Örgüt, Stratejik Liderlik, Personel Secimi.

Abstract

In this study, it is aimed to examine the attitudes of managers, who are authorized to select personnel in various sectors, towards leadership, problem solving and personnel selection criteria. In this context, semi-structured

^{*} Geliş Tarihi / Received: 31.08.2022 - Kabul Tarihi / Accepted: 28.11.2022 DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2002

interviews were held with strategic leaders working at the top management levels of organizations. As a result of the interviews, the content of the interviews and the information obtained were analyzed. According to the results of the research, the definition of leadership mostly includes the characteristics of a person who follows the developments and renews himself accordingly, has high communication skills, and trusts his team. It has been observed that in the selection of personnel, attention is paid to choosing people who can take more initiative, are open to developments and have high communication skills, and they use the methods of recognizing the problem, understanding its causes and effective problem solving while making difficult decisions. The results are discussed in the light of the literature.

Keywords: Leader, Strategy, Organization, Strategic Leadership, Personnel Selection.

GİRİŞ

Günümüzde örgütler küreselleşen dünya ekonomisinin bir parçası haline gelmek için dönüşüm geçirmek zorundadır. Örgütler arası rekabet uluslararası düzeye varmış, pazarlar genişlemiş, teknolojinin gelişmesi ile birçok örgüt, gelişerek yeni ürün çeşitliliği oluşturmuştur. Bunun sonucunda birçok sektörde rekabetin artması ile örgütlerde geleceğe yönelik belirsizlikler ortaya çıkmıştır. Örgütlerin yönetim kademesindeki stratejik liderlerin değişime uğrayan bu bağlamda problemlerle başa çıkmak için örgütlerin stratejilerini belirlemek üzere örgüt yöneticilerini doğru bir şekilde seçmek ve yönlendirmek gerekliliği ortaya çıkmıştır (Eren, 2000).

Strateji ve liderlik kavramları zaman içerisinde farklı zamanlardan geçmiş ve günümüze örgütlerin üst yönetim kademelerinde olmazsa olmaz bir öğe olarak konumunu almıştır. Günümüzde teknolojide gelişme yaşanması ve rekabet şartlarının ağırlaşması ile küresel ekonomide sürdürülebilirliğin sağlanabilmesi için örgütlerin stratejik ve doğru kararlar vermesi gerekmektedir. Bu çerçevede stratejik karalar alma zorunluluğu olan örgüt liderleri küreselleşmenin hızlanması, rekabetin artması ve yeni ekonomilerin getirdiği değişimlerden etkilenmekte ve buna göre kendilerini geliştirmeleri gerekmektedir (Cabar, 2005). Örgütlerin devamlılığı ise değişen koşullara karşı koymak yerine uyum sağlayan, çalışanları etkileyerek onları bu değişen sürece dahil eden, grup ile çalışma yeteneği gelişmiş olan,

örgüt yapısını bir bütün olarak değerlendiren ve örgütün geleceği ile ilgili stratejik kararlar verebilecek olan cesur ve kararlı liderlerle mümkündür (Şimşek, 2008).

Liderler, değişime uğrayan dış çevresel şartlar ve örgüt içi problemlerle mücadele edebilmek için örgüt yöneticilerini stratejik koşullara uygun seçmelidir. Bu değişimle birlikte rekabet konusunda üstünlük sağlayabilen örgütler için klasik yöntemler önemini yitirmiştir. İşletmelerin devamlılığı için bu değişime ayak uydurmak yeterli olamamakta, kalite ve hız gibi rekabet vasıtalarının birlikte uygulanması gerekmektedir (Akgemici ve Güleş, 2009).

Küreselleşen ve hızla değişime uğrayan dünyada rekabet ortamında örgütler, değişim mühendisliği ve stratejik yönetim gibi yöntemleri azami derecede kullanarak organize yapılarını, sistemlerini, süreçlerini tekrardan düzenlemektedir (Aktan, 2003). Bu nedenle liderlik zaman içinde değişik formalara girdiği görülmektedir. Çok işlevli bir özelliğe sahip olan strateji liderliği, değişimi kabullenerek belirli bir alandan ziyade işletmenin bütünlüğünü ve çalışanları doğru bir şekilde idare etmeyi amaç edinen bir süreç olarak tanım bulmaktadır (Besler, 2004).

Bu çalışmada, örgütlerin üst yönetim kademesindeki stratejik liderlerin yönetici seviyesinde personel seçimi ve yönetiminde aldıkları kararların örgüt içindeki etkisi ve bu durumun örgüt yönetimine katkısı değerlendirilecektir. Örgütlerin üst yönetim kademesinde görev yapan stratejik lider ile daha önce hazırlanmış yarı yapılandırılmış sorularla mülakat yapılarak liderlerin konu hakkındaki görüşleri alınmıştır. Mülakat sonucunda toplanan bilgiler analiz edilerek sonuçlar derlenmiş ve bu konuda detaylı bilgi vermek amaçlanmıştır.

1. STRATEJÍ VE STRATEJÍK LÍDERLÍK

Stratejik liderlikte, strateji kavramı sıklıkla askeri alanda kullanılan bir terim olmakla birlikte tarih boyunca var olan bir kavramdır. Strateji kavramının örgütsel alanda 1970'ten itibaren örgüt içerisinde yaygın bir biçimde kullanıldığı görülmektedir. Strateji sözcüğü; "Bir amaca varmak için eylem birliği sağlama ve düzenleme sanatı" olarak tanımlanabilir (Aktan, 2003).

Strateji, bir değerlendirme yöntemi olup örgütlerin üst yönetim kadrosunca tespit edilir. Strateji belirli hedeflere tabi bir unsurdur; bir örgütün stratejisi o örgütün genel hedeflerine yöneliktir ve işletmenin bütün seviyelerinde iş birliğini kolay hale getirir. Yönetim bilimi açısından strateji kavramı, "bir örgütün amacına ulaşmak için izleyeceği yollar" olarak tanımlanabilir. Yönetim biliminde özellikle örgütlerin rakiplerine yönelik takip edeceği stratejiler, öncelikle "Stratejik Planlama", devam eden süreçte "Stratejik Yönetim" adı verilen bir disiplinin meydana gelmesine sebep olmuştur. Stratejinin genel özellikleri olarak aşağıdaki maddeler sayılabilmektedir (Akgemci, 2008).

- Strateji, amaçlara bağlı bir tür analiz aracıdır,
- Strateji, örgüt içinde iş görenlere cesaret verme ve iş görenleri hareketlendirme vasıtasıdır.
- Çevresel ilişkileri düzenler, parasal ve insani kaynakları uyumlu bir şekilde yönetir.
 - Örgütlerin gelecekteki planlarıyla ilgilenir,
 - Örgütün beşerî kaynaklarını cesaretlendirir ve aktive eder.
 - İşletmenin ana faaliyet alanlarını belirler.

Liderlik kavramı, 1980'lerden sonra değişime uğrayarak yönetimsel liderlikten, stratejik liderlik yönünde değişime uğramıştır. Hambrick ve Mason, liderlik araştırmalardaki değişimin, üst seviye idarecilerin eğitim, yaş, tecrübe gibi kişisel özelliklerinde kullandıkları bilgi türü ve miktarı ile verdikleri stratejik kararların örgüt başarısını etkilediğini öne sürmektedirler. Stratejik Liderlik Teorisi, Üst Kademe Teorisi'nden doğmuş ve gelişim göstermiştir. Stratejik liderlik, işletmenin bütün yükümlülüklerini üstlenen kişilere odaklanmakta ancak örgütün yönetim kademesindeki liderlerle beraber diğer üst yönetim personellerini de kapsamaktadır (Çelik ve Uğurluoğlu, 2009). Stratejik liderlik kavramı; gereken stratejik değişimi ortaya çıkarmak için, geleceği öngörme, vizyon belirleme, esneklik yaratma ve çalışanları güçlü kılma becerisidir. Genel olarak stratejik liderlik, değişimi ön plana alarak daha çok işletmenin tamamını ve çalışanları yönlendirmeyi amaç edinen bir süreç olarak tanımlamaktadır (Besler, 2004).

Stratejik liderler, vizyonları ile çalışanlarını arkalarından gelmelerini sağlamak için üç ana davranış şekli kullanırlar. Bunlar, geleceğe günümüz-

den bakmasını ve plan yapmasını sağlayan yolu görmek, gördüğü yolda emniyetli bir şekilde ilerlemek ve önüne çıkabilecek engelleri görebilmek için yolda yürümek ve ayrıca önüne çıkabilecek engelleri kaldırabilmek ve kendisini takip edenleri yönlendirebilmek için yol olmaktır. Bu doğrultuda bir stratejik liderin taşıması gereken yetenekler; doğru karar alabilme, stratejik ve analitik düşünme, iletişim yeteneği, etkili etkileşim, plan yapabilme, yetki verebilme, çalışanları değerleme ve geliştirme, risk alabilme, esnek davranabilme, bütüncül ve bağımsız olarak hareket edebilme olarak sayılabilir (Sevinç, 2009).

Stratejik lider örgütün üst kademe yöneticilerinin tamamını hedefine alır. Genel müdürler, departman müdürleri bir stratejik lider olabileceği gibi diğer idarecilerde olabilir. Stratejik liderlik kavramında örgütün küçük yönetim biriminden ziyade işletmenin tamamını yönetimiyle ilgilenirler. Stratejik liderlik, örgütün hedeflediği vizyona ulaşabilmesi için stratejilerin tespit edilmesi ve uygulanmaya yönelik kararları veren kişidir. Vizyon, örgütsel gücün kaynağı olarak kabul edilir. Bu gücün diğer iş görenlere iletilmesiyle en üst performans seviyesine ulaşılmaktadır. Bu konu hakkında Harvard Business School Profesörlerinden, John Kotter ve James Heskett'un vizyon sahibi örgütlerde yaptıkları araştırmada;

- Örgüt gelirlerinin dört kat daha hızlı arttığı,
- Çalışanların iş yapma kapasitesinin yedi kat daha yükseldiği,
- Kar artışının yedi buçuk kat daha yüksek olduğu görülmüştür (Doğan, 2007).

1.1 Stratejik Liderlik Özellikleri

Stratejik liderlik, liderlik kavramının daha özgü ve karmaşık bir türüdür. Ayrıca stratejik liderlik örgütün geleceğini öngörebilme, vizyon belirleyebilme, yerine göre davranabilme, çalışanları güçlü kılarak zamanında gerekli stratejik değişiklikleri yapabilme olarak tanımlanmasına karşın örgütün devamını ve rekabet yeteneğini sürdürebilmesiyle daha çok ilgilidir. Bu nedenle stratejik liderin belirgin özellikleri arasında, çalışanları geleceğe yönelik doğru yönlendirebilme becerisi diğer özelliklere göre daha önemlidir (Ülgen ve Mirze, 2004).

Stratejik liderler, bugünden ziyade geleceği yönetirler, geleceğe yönelik

bir vizyon oluşturur ve açıklama yaparak uygularlar. İşletmenin stratejik yönetim kademelerine işletmenin bütün kademelerinden ve farklı yetenekteki kişilerden katılım sağlarlar. İş görenlerine zaman ayırarak problemleriyle ilgilenir ve belirli zamanlarda onlarla iletişim kurar. İş görenlerine hata yapma hakkı tanır. Çalışanların yaşadığı sorunları çözebilmeleri için onları cesaretlendirirler. İşletme içerisinde yetenekli çalışanlardan yeni liderler yetiştirirler. Örgüt çalışanlarının yaptıkları çalışmada sorumluluklarının geliştirmesi için onları motive eder güçlendirirler. Örgüt işleyişinde her şeye hâkim olmak ve kontrol etmek yerine diğer yöneticilere güvenerek onlara inisiyatif verirler. Yapılan işlerin doğru bir şekilde yapılabilmesi için çalışanlarına rol model olur, gerekli eğitimleri verir ve iş için gerekli zamanı tanırlar (Ülgen ve Mirze, 2004).

Yöneticiler, çalışanların daha iyi performans göstermeleri için onları destekler ve cesaretlendirerek örgütsel özdeşleşmelerinin artmasında önemli rol oynarlar (Akça, 2020). Örgüt çalışanları, stratejik liderleri kendilerine yol gösterici, bir vizyon sahibi ve çalışmalarının doğru tarafa yöneltecek bir lider olarak görmek isterler. Görmek istedikleri liderde işletme için doğru bir amacın belirlenmesi, onlara gelecekle ilgili çalışmalara yöneltecek bir vizyon ve etkili bir şekilde çalışmalarını sağlayacak doğru bir yol gösterici olmalarını beklerler (Doğan, 2007). Stratejik liderin diğer yetenekleri, iş görenler tarafından takip edilebilecek bir rol model olmalarıdır. Liderler giyimi, hareketleri ve konuşmasıyla örnek olmalıdır. Liderin son yeteneği ise, örgüt içerisinde yüksek performans ortaya koyabilmesi için iş görenlerin yeteneklerine güvenmesidir. Bu nedenle liderin çalışanlara yapacağı koçluk önemlidir (Çelik ve Uğurluoğlu, 2009).

Pisapia'ya göre, stratejik liderliğin beş temel lider mevcuttur (Akyüz, 2018);

- Dönüşümcü liderlik, diğer liderlerin negatif taraflarını örten ve onaran niteliklere sahip olan liderdir,
- Yönetsel liderlik, yönetim ve iş gören üzerinde etkili olama yeteneği sayesinde işletmede devamlılığı sağlayan liderdir,
- Etik liderlik, çalışanlar tarafından çalışma ortamında kabullenilmiş etik kuralların uygulanma aşamasında göstermiş olduğu hassas düşüncesini gösteren liderdir,
 - Politik liderlik, farklı fikirlere karşı uygulamış oldukları anlaşma

yöntemlerini yansıtan lider,

• İlişkisel liderlik, işletme iş görenleri, diğer idareciler ve ortakları ile kurulan olumlu ve yapıcı ilişkilere dayalı lider.

1.2 Örgüt İçi Yönetimsel Kararlarda Stratejik liderlik

Örgütler küresel ekonomide rekabet edebilmek ve bunu sürdürebilmek için küresel ekonomi şartlarına uygun stratejiler geliştirmelidirler. Bu stratejileri planlamak örgütün yönetiminden sorumlu üst yönetim kademesindeki stratejik liderlere aittir. Stratejik liderler, örgütlerin geleceği hakkında öngörü sahibi, çalıştığı sektörü tanıyan ve buna göre gelecek planı yapabilen, yaptığı planları uygulatabilecek lider ve yönetici kadrosunu doğru bir şekilde belirleyebilen, onlara güvenen ve inisiyatif verebilen kişilerden olmalıdır. Stratejik liderin çalışanları üzerinde etki yaratabilmesi için, öncelikle stratejik düşünmeli, buna göre davranmalı ve çalışanlarını aldığı kararlarla etkilemelidir. Ayrıca konusuna hâkim olmalı ve yapmış olduğu plan çerçevesinde çalışanlarının yeteneğine göre iş dağılımı yapabilmelidir. Örgüt içerisinde ortaya çıkan sorunların çözümü sadece görev değişimi ile yöneticinin alacağı stratejik karar ile olabilir.

Stratejik liderlik, günümüzde örgütlerde başarılı çalışmaktan ziyade örgütsel değişim ve dönüşümleri kalıcı hale getirecek şekilde planlamalar yapılmalıdır. Strateji kavramı bir plan olarak düşünüldüğünde, stratejik liderlik bu planı düşünmek, değerlendirmek ve plan hakkında karar vermektir. Kapsamlı işletmelerde, stratejik kararlar işletmenin üst kademesinde, örgütsel kararlar orta seviyede, üretim ve uygulama merkezli kararlarda alt seviye yönetim kademesinde alınmakta ve bu seviyedeki yöneticiler işin nasıl yapılacağı konusunda planlar yapmaktadır. Orta seviye yöneticiler genel olarak örgütsel konularda örgütün yakın ve orta vadeli planlamalarından ve üst kademedeki yöneticiler örgütün vizyonunu belirleyecek stratejik kararları vermekten sorumlu olurlar (Çelik ve Uğurluoğlu, 2009).

Örgütün karşısına çıkan sorunları çözümleyebilmek için ne yaptığını iyi bilen yöneticiye, lidere ve yönetim sistemine ihtiyaç duyar. Liderler, iş görenlerine yaptıkları işi severek yapmalarını sağlayan ve bundan mutlu olmalarını sağlama becerisine sahip kişilerdir. Bu durumdaki en önemli etken liderin durumları herkesten farklı bir şekilde algılaması ve çözüm konusunda daha önce denenmemiş çözümler yaratmada yetenekli olduğunu göstererek çevresine güven vermesidir. Lider kişinin geleceğe yönelik

vizyonu olan bir lider olarak, yönetmek ile yönlendirme arasındaki farkı iyi kavramalı ve kendini devamlı geliştirmelidir.

Bennis ve Nausgöre üst yönetim kademesinde bulunan bir liderde bulunması gereken özellikler (Sevinç, 2009);

- 1- Örgüt çalışanlarının inanarak ve kendi çalışmalarına katabilecekleri bir vizyon geliştirme becerisine sahip olmak: Lider, vizyonunu örgütün günümüzden geleceğe köprü gibi kullanmalıdır. İdeal bir yönetim şekli, iş görenlere kendi arzusuyla çalışmayı göstererek bu durumdan mutlu olmalarıdır.
- **2-** Bu vizyonun çalışanlara aktarılması ve uygulanması; örgütün misyonu, kültür ve değerlerine, çalışanlarına verilen eğitim ve kendini geliştirmeye bağlı gerçekleşmektedir.
- **3-** Örgütsel güvene bağlı olan örgüt iklimi yaratma yeteneği: Güven, liderler ve onu takip edenleri ortak bir hedef çevresinde birlikte iş yapmaya yöneltir ve vizyonu gerçekleştirmeyi başarmaya yardımcı bir öğedir.

1.3 Örgütlerde Stratejik Liderlik Fonksiyonları

Örgütlerde stratejik liderlik fonksiyonları üç halka modeli ile açıklanabilir. Üç halka modelinde stratejik liderden beklenen en temel roller; kişiyi motive etmek ve geliştirmek, takım kurarak muhafaza etmek, ortak gayeyi başarmaktır.

Şekil 1. Stratejik Liderlik Fonksiyonlarında Üç Halka Modeli (Adair, 2004: 93-94)

Stratejik liderlik fonksiyonları üç halka modeline göre yedi farklı boyutta ele alınabilir. Bu boyutlar; işletmenin bütünü için bir yön belirleme, başarılı bir strateji ve politika takip etme, stratejileri uygulama, örgütlenme ve yeniden örgütlenme, işletmenin örgüt ruhunu meydana çıkarma, işletmeyi öteki işletmelere ve topluma bağlama, günümüzün lider kadrosunu seçme ve geleceğin lider kadrosunu yetiştirme olarak sayılabilir. Bu çerçevede stratejik lider, belirlediği amaçlara ulaşmak için, stratejik düşünerek, çalışanların motivasyonunu sağlayarak, örgütün tamamı ve alt kısımları arasındaki denge unsurunu sağlayarak takım ruhu içerisinde hareket eder (Ergen, 2011).

Örgütün insan kaynağını geliştirmekten ve yönetmekten stratejik liderler sorumludur. Örgütlerin insan kaynakları, kritik kaynak olarak değerlendirilir. İnsan kaynaklarında aranan kişinin bilgisi, becerisi, işe uygunluğu ve tecrübesi gibi özellikler kişinin ayırt edici becerilerini temsil etmektedir. Örgüt yönetiminde personel seçimiyle görevli stratejik liderler örgütün gelişimi için insan kaynaklarının doğru seçilmesinden ve seçilen personelin gelişimi için gerekli bilgi ve yeteneğe sahip olmaktan sorumludurlar (Hitt ve diğerleri, 2007).

Bu çerçevede yönetim kademesinde personel seçimiyle görevli stratejik liderler, örgütsel yönetim için gerekli olan insan kaynağının doğru bir şekilde seçilip geliştirilmesi ve bu insan kaynağının strateji ile bütünleştirilmesi fonksiyonunu sağlarlar. Bu süreç içinde örgütlerin yönetim ve operasyon kadrolarında çalışan personellerin performansı, örgütlerin stratejilerinin kurgulanması ve bu stratejilerin uygulanması ile ilgili elde edilecek başarıya bağlıdır (Kara, 2018).

2- YÖNTEM

2.1 Araştırmanın Amacı

Yapılan bu araştırmada, örgütlerdeki personel seçimiyle görevli yönetici kademesindeki stratejik liderlerin, personel seçimi ve örgüt yönetiminde aldıkları kararların örgüt başarısına katkısının incelenmesi amaçlanmaktadır. Yapılan araştırma için daha önce hazırlanmış yarı yapılandırılmış bir form kullanılarak örgüt yönetiminde personel seçiminden sorumlu stratejik liderlerle yapılacak mülakatlar ile gerçekleştirilecektir.

2.2 Araştırmanın Modeli

Bu araştırma için nitel ve betimleyici araştırma modeli kullanılarak değerlendirme yapılmıştır. Nitel araştırma modeli, araştırmaya katılanların daha önce belirlenmiş bir konu üzerinde görüş ve değerlendirmelerde bulundukları ortamda ayrıntılı olarak incelendiği ve bulguların bütüncül bir şekilde sunulduğu bir araştırma yöntemidir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu çalışmada nitel araştırma modelinin ve betimleyici araştırma yönteminin kullanılma sebebi, örgütlerdeki personel seçimiyle görevli yönetici kademesindeki stratejik liderlerin, personel seçimi ve örgüt yönetiminde aldıkları kararların örgüt başarısına katkısının detaylı bir biçimde incelenmesidir.

2.3 Araştırmanın Kapsamı ve Kısıtlılığı

Araştırmanın kapsamı İstanbul ili ile sınırlı tutulmuştur. Araştırmanın kısıtlarında, çalışma zaman kısıtlılığı ve mali imkanlar göz önünde bulundurularak sadece İstanbul ilinde mevcut işletimlerin üst kademelerinde görev yapan ve personel alım yetkisi olan stratejik liderler ile sınırlı tutulmuştur. Ayrıca mülakatların stratejik liderler ile yüz yüze planlanmasına karşın bazı liderler ile görüşmeler çevrimiçi sistemler ile yapılmıştır.

2.4 Çalışma Grubu

Bu çalışmaya 2022 yılı içerisinde farklı sektörlerde çalışan, yönetici konumundaki on stratejik lider ile görüşme gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada katılımcıların seçimi maksimum çeşitlilik örnekleme ve ölçüt örnekleme yöntemleri ile gerçekleştirilmiştir.

Çeşitlilik örnekleme yöntemi ile problem sahası incelenirken farklı durumların belirlenmesi ve çalışmaların bu durumlar değerlendirilerek yapılması amaçlanmıştır. Ölçüt örnekleme yönteminde araştırmanın belli özelliklere sahip olan birimler üzerinden yapılması amaçlanmaktadır (Büyüköztürk vd., 2013).

Çalışmada kullanılan ölçütler, örgütlerin personel seçiminden sorumlu yönetici kademesinde en az üç yıl yöneticilik tecrübe sahibi olmasıdır. Katılımcıların, bu ölçütleri en iyi karşılayan yöneticiler içinden seçilmesine dikkat edilmiştir. Değerlendirmede belirlenen bu ölçütlere dikkat edilmesinin sebebi yöneticilerin, liderlik ve strateji gibi kavramlar hakkında daha fazla bilgiye sahip olabilecekleri varsayımıdır. Katılımcılar

arasında farklı sektör ve farklı özellikler taşıyan yöneticilerin belirlenmesinin nedeni, stratejik liderlik algısının farklı değişkenlere göre ne şekilde değişebileceğinin incelenmesidir. Tablo 1'de bu çalışmaya katılan yönetim kademesindeki strateji liderlere ait bilgiler yer almaktadır.

S. NO	YÖNETİCİ KADEMESİ	ÇALIŞAN	İŞLETME ALANI
KT-1	Personel Eğitim Yönetici	600	Perakende
KT-2	Gayrimenkul Şirket Yönetici	40	Gayrimenkul
KT-3	Personel Amiri	200	Güvenlik
KT-4	Eğitim Koordine Müdürü	450	Eğitim
KT-5	Lojistik Şube Müdürü	200	Lojistik
KT-6	Okul Müdürü	80	Eğitim
KT-7	Orta Düzey Servis Müdürü	50	Teknik Servis
KT-8	Üst Düzey Yönetici	900	Telekomünikasyon
KT-9	Orta Düzey Yönetici	50	İmalat
KT-10	Güvenlik Yöneticisi	85	Güvenlik Hizmetleri

Tablo 1. Nitel araştırmaya katılan stratejik liderler ile ilgili bilgiler

2.5 Verilerin Toplanması

Bu çalışmada verilerin toplanması için önceden hazırlanmış yarı yapılandırılmış görüşme formu ile mülakatlar yapılmıştır. Ayrıca ihtiyaç halinde araştırmanın daha detaylı yapılabilmesi için detaylı ve ilave sorular sorulması planlanmıştır (Glesne, 2012). Bu araştırmada sorular açık uçlu sorular şeklinde hazırlanmış ve derinlemesine inceleme yapabilmek için sorular alt başlıklarla desteklenmiştir. Görüşme formunun hazırlanmasında araştırmanın konusu olan örgütlerdeki personel seçimiyle görevli yönetici kademesindeki stratejik liderlerin, personel seçimi ve örgüt yönetiminde aldıkları kararların örgüt başarısına katkısının derinlemesine incelenmiştir. Görüşmede kullanılan formun geçerliliğini sağlamak amacıyla, sosyal psikoloji ve örgütsel alanda akademik çalışmalar yürüten akademisyenlerin görüşleri alınarak forma son hali verilmiştir.

Bu çalışmada verilerin toplanması amacıyla hazırlanmış olan görüşme formu iki bölümden oluşmuştur. İlk bölüm, örgütler hakkında genel bilgi elde etmek maksadıyla örgütün yapısı, katılıcıların hangi pozisyonda çalıştığı ve iş gören sayısını gösteren bilgilerin yer aldığı kısımdır. Diğer kısımda, örgütlerde personel seçimiyle görevli yönetici kademesindeki

stratejik liderlerin, personel seçimi ve örgüt yönetiminde aldıkları kararların örgüt başarısına katkılarına yönelik görüşlerini belirlemeye yönelik hazırlanmış ucu açık sorular bulunmaktadır. Mülakatlardan önce araştırma hakkında katılımcılara kısa bilgi verilerek bu çalışmanın amacı açıklanmış ve bu mülakatın tamamen gönüllülük esasına doğrultusunda yapılacağı bildirilmiştir. Katılımcılar ile yapılan görüşme ayrıntılı bir şekilde notlar alınarak veriler toplanmıştır.

2.6 Verilerin Analizi

Toplanan verilerin analiz edilmesinde içerik analizinden ve betimsel analizden faydalanılmıştır. İçerik analizi ağırlıklı olarak sosyal bilimler alanında sıkça kullanılan ve insan davranışları üzerinde doğrusal olmayan yöntemlerle araştırmaya imkân sağlayan bir yöntemdir (Büyüköztürk vd., 2013). Ayrıca betimsel analiz yöntemi de kullanılarak katılımcılara özgü düşünce ve görüşlerin belirtilmesi maksadıyla alıntılara yer ayrılmıştır. Mülakat süresi makul düzeyde tutularak, ayrıntılı bilgi toplanmış ve çalışmanın iç geçerliliği artırmak ve sağlıklı veri toplamak amaçlanmıştır.

2.7 Bulgular

Yöneticilerin liderlik tanımı;

Genel olarak mülakata katılan yöneticilerin tamamı liderlik tanımını; gelişim ve iletişime açık, birimler arası iletişim becerisi yüksek, işletme iş görenlerini belli bir çatı altında toplayabilen ve takım çalışmasının başarısına güvenen kişi olarak tanımlamışlardır. Ayrıca liderlik konusunun önemi üzerinde durulmuştur. Bu doğrultuda stratejik liderlik teorisi çerçevesinde günümüz liderlerinin de işletme için ulaşılabilir hedefler oluşturacak değişiklikleri başlatmak için geleceği öngörme, vizyon oluşturma, esneklik sağlama, stratejik düşünme ve diğer çalışanlarla beraber hareket etme becerilerine sahip olunması gerektiği görüşü ön plana çıkmıştır.

KT-3'ün liderlik tanımını "Yönettiği organizasyonu ve kişileri aynı amaç çerçevesinde buluşturabilen kişidir." Olarak tanımlarken KT-5'in liderlik tanımını "Lider, organizasyonun belirlenen hedef doğrultusunda kendisini yenileyerek, geliştirerek, mevcut tüm kaynakları en etkin şekilde kullanacak şekilde ilerlemesi için yol gösteren kişidir." olarak tanımlamıştır.

Yöneticilerin kendi liderlikleri hakkında görüşleri;

Örgüt liderlerine kendi liderlikleri hakkında görüşleri ve zor karar alma durumlarına yönelik sorular yöneltilmiş ve alınan cevaplar doğrultusunda katılımcıların genel olarak kendilerini 1980 sonrası değişen liderlik kavramı doğrultusunda yeni nesil ve demokratik bir lider olarak tanımladıkları görülmüştür. Yeni nesil liderlik kavramı stratejik liderlik teorisine göre, yönetsel liderlikten stratejik liderliğe doğru değişim gerçekleştikçe örgütün rekabet gücü artacak ve gelecekle ilgili doğru kararlar daha hızlı alınacaktır.

KT-1 kendi liderliği hakkındaki "Otoriter bir lider olamamakla beraber ekibinle hareket eden, ekip dinamiklerini önemseyen ve durumsal davranabilen. Gerekliyse çalışanı işten önce tutabilen." görüşünü bildirmiştir.

Yöneticilerin eski ve yeni liderlikleri karşılaştırmaları;

Örgüt yöneticilerine eski ve yeni liderliği karşılaştırmalarına yönelik soru yönlendirilmiş ve alınan cevaplar genel olarak katılımcıların çoğunluğu eski liderliklerin genel olarak otoriter bir yapıya sahip oldukları ve genel olarak bireysel kararlar aldıkları yönündedir. Yeni nesil liderlerin ise daha çok demokratik bir yapıya sahip olduklarını ve belli bir strateji çerçevesinde çevresine danışarak karar aldıklarını belirtmişlerdir.

KT-2'nin eski ve yeni liderlik hakkında "Eski dönemde lider olan kişiler daha çok önder olan ve önden giden kişiler olmuştur, ancak yeni nesil liderleri öne çıkaran kişiler olarak görmekteyiz." olarak görüşünü bildirmiştir.

Yöneticilerin sorunlarla nasıl mücadele eder ve nasıl geribildirimde bulunurlar;

Örgüt yöneticilerine sorunlarla nasıl mücadele ettikleri ve nasıl geri bildirimde bulunduklarına yönelik etkili bir liderin, örgütteki kritik işlerle normal işleri birbirinden ayırabilmesi ve işe uygun personel seçebilmesi gerektiği yönünde cevaplar alınmıştır. Örgütlerin önüne çıkan sorunları çözebilmek için yöneticinin iyi ve tecrübeli olması, liderlik vasıflarına sahip olması ve iyi bir yönetim sistemine sahip olması gerekmektedir. İyi bir lider çalışanlarına severek işlerini yaptırıp, yaptıkları işlerden memnun olmalarını sağlayan kişidir. Mülakata katılan yöneticiler bir sorunla karşılaştıklarında öncelikle o sorunu tanımladıkları, çözüm yollarını araştırdıkları ve çözüm için mantık çerçevesinde hareket ettiklerini belirtmişlerdir. Ayrıca kendileri sorunun çözümü konusunda daha tecrübeli bir liderin tecrübelerinden faydalanabileceklerini de belirtmişlerdir.

KT-5 sorunla karşılaşması hakkında "Sorunun sebebini bulup orayı değiştirip değiştirme şansım olmadığına bakarım. Olası çözüm yöntemlerini bulmaya çalışır, gerekil hallerde çalışma arkadaşlarımdan yardım isterim." olarak görüşünü bildirmiştir.

Yöneticilerin personel seçimlerinde nelere dikkat ederler ve çalışma arkadaşlarını nasıl seçerler;

Örgüt yöneticilerinden iş arkadaşlarını nasıl seçtikleri sorusuna alınan cevaplar, bir örgütün sürdürülebilir olması ve rekabet gücünün artması için yönetici ve çalışanların kendi kendine iş yapabilme kapasitesine sahip olması, gelişime ve iletişime açık olması gerektiği yönündedir. Katılımcılar çalışma arkadaşlarını seçerken, kendi kendine iş yapma kapasitesi olan, inisiyatif alabilen, öğrenmeye açık, problem çözme ve etkili iletişim becerisine sahip kişilerden seçtiklerini belirtmiş ve öncelikle kendi düşünce yapılarına yakın kişilerle çalışmayı tercih ettiklerini söylemişlerdir.

KT-8 yönetici kademesine lider seçimi hakkında "Çeşitli zor senaryolar ile liderlik becerilerini ölçmeye çalışırım." olarak görüşünü bildirirken KT-2 bu konu hakkında "Aslında ben seçmiyorum, onlar kendi kendilerini seçiyorlar. Eğer sürekli kendini anlatıyorsa, yaptıklarını ve yapacaklarını anlatıyorsa o kişiyi tercih etmiyorum. Yönetici dediğiniz kişi konuşmaz, sorar. Doğru soruları sorarak cevaplarını almaya çalışır. Bu yüzden görüşmelerimde genelde anlatan mı yoksa soran mı olduğuna dikkat ediyorum." görüşünü bildirmiştir.

3- SONUÇ VE TARTIŞMA

İnsanoğlu yaşamının büyük bir kısmını çalışarak geçirmekte ve varlığını devam ettirmektedir. Hayatının büyük bölümünü çalışarak geçiren insanlar için iş ortamına ilişkin sosyal ilişkilerin çalışan davranışları üzerinde etkili olabileceği belirtilmektedir (Korkut, 2014). Yapılan bu çalışmanın en önemli bulgusu, yönetici kademesindeki stratejik liderlerin personel seçimi ve yönetiminde aldıkları kararların etkinliği konusunda örgüt yönetimine sundukları katkının olumlu yönde olduğudur. Küresel ekonomilerin teknolojinin gelişmesiyle örgütlerin geleceğine yönelik öngörülü olarak planlamalar yapabilecek, çalışanların değişime uyum sağlamasını kolaylaştıracak ve yeni gelişen durumlar karşısında inisiyatif almalarına izin verecek yeni nesil liderlere ihtiyaç vardır. Stratejik liderlik gerek iç çevrede

gerekse dış çevre içerisinde nelerin yaşandığını ve bu yaşananlara karşı ne şekilde bir davranış sergileneceğini bilen, stratejik yönetim bilincine sahip yönetici ve liderlerin özellik ve davranışlarına odaklanan bir anlayıştır (Güllüce ve diğerleri, 2019).

Üst kademede görevli stratejik liderlerin öncelikli görevi örgütlerin geleceğine yönelik stratejiler geliştirmektir. Stratejik lider dönüştürücü, yönetimsel, etik ve politik davranışlar sergileyen liderdir (Turan, 2014). Stratejik liderlerin vereceği etkin kararlarla ancak örgütlerin sürdürülebilir ve küresel ekonomide rekabet edebilir. Bu nedenle yönetici kademesine ve diğer kademelere seçilen kişilerin gerekli yer ve zamanda, etkin kararlar alabilecek kabiliyette olması önemlidir. Ayrıca lider personelin seçimi kadar seçilen liderlerin aldığı kararları uygulayan çalışanların da ihtiyaca göre seçilmesi ve yönetilmesi örgüt için büyük önem arz etmektedir. Özellikle hizmet sektöründe görev yapan yöneticilerin, personel seçimi ve yönetimi konusuna büyük önem verdiği görülmektedir.

Yapılan araştırmada katılımcıların tamamı personel seçiminin önemli olduğunu belirtmekle birlikte doğru ve istikrarlı personel yönetiminin örgütün hedefine ulastıracak bir lokomotif görevi üstelendiğini vurgulamıslardır. Yöneticiler personel seçiminde kendini geliştirebilen ve gelişime açık, iletisim gücü kuvvetli, sorun cözme yeteneğine sahip, inisiyatif kullanabilme gibi özellikleri kriterleri dikkate aldıklarını belirtmektedir. Katılımcıların çalışanlardan beklentileri kendileri gibi gelişime ve iletisime acık, yapıcı fikirlerini doğru yer ve zamanda paylasan, örgütü ile aidiyet bağı olan ve kendi kendine iş yapma kapasitesine sahip olmalarıdır. Yönetici konumundaki liderin idaresi zor personelle karşılaştığında özellikle yeni nesil liderlerin bu konuya daha sağduyulu yaklastıklarını ye personeli kaybetmekten ziyade kazanmaya calıstıkları görülmüstür. Katılımcılar, idaresi zor bir çalışanla karşılaştıklarında, sorunun kaynağını tespit etme, iletişim bağını güçlendirme ve çalışanı sistemden çıkarmak verine veniden kazanma vönünde hareket etmenin doğru olduğunu belirtmişlerdir. Örgütlerde çalışanlar kadar, alınan karalar ve bu kararların çalışanlar tarafından uygulanması önemlidir. Yöneticilerin bir sorunla karsılastıklarında öncelikle o sorunu tanımladıkları, cözüm vollarını arastırarak sorunun çözümü konusunda daha tecrübeli bir liderin tecrübelerinden faydalanabileceklerini belirtmişlerdir.

Katılımcılar eski ve yeni liderlik özelliklerini karşılaştırdıklarında, genel olarak eski liderliğin günümüz şartlarında örgütlerin ihtiyaçlarını

karşılamadığını ve kendilerini yeni nesil lider olarak gördüklerini söylemişlerdir. Yeni nesil liderlikte çalışanlara karşı daha demokratik bir yaklaşımın olduğunu, örgüt hakkında alınan karalarda çalışanların fikirlerine önem verildiği ve örgütün başarısına katkı sağladığı yönündedir. Eski liderlerin ise otoriter liderler oldukları, çalışanlarından kendilerine ve kararlarına koşulsuz itaat etmelerini bekledikleri yönünde görüş beyan etmişlerdir. Günümüz piyasa koşullarında otoriter liderler tarafından yönetilen örgütlerin başarılı olmadıkları görülmüş ve eski nesil liderlerin yerini yeni nesil liderler almaya başlamıştır. Katılımcılardan bir numaralı katılımcı (KT-1) özellikle güvenlik sektörü gibi bazı alanlarda otoriter liderliğin olabileceği konusunda görüş bildirmiştir.

Küresel ekonomide örgütlerin başarılı olabilmesi için doğru personel secimi kadar personel vönetimi de önemlidir. Stratejik liderlerin personel seçimine verdiği önem kadar personel yönetimine de göstermelidir. Stratejik liderler kendileriyle uyumlu çalışabilecek personel seçmeleri ve bu personelleri doğru yönetmeleri örgütün gelisiminde büyük rol oynamaktadır. Yapılan arastırmada örgüt personel yönetiminde stratejik liderin yeni nesil liderlik özelliklerine sahip, iletişime açık, geleceğe yönelik planlar yapan ve yaptıklarıyla örgüt çalısanlarına örnek olan bir kisiliğe sahip olması örgütün başarısı için gereklidir. Örgüt çalışanların olumsuz tutumları karşısında stratejik liderin hareket tarzı, çalışanları kaybetmek yerine örgüt içinde çözümler yaratarak çalışanın örgüte kazanılması olmalıdır. Örgütün karşılaşacağı sorunlara karşı stratejik lider, çalışanlarının düşüncelerine önem vermeli ve çalışanlarıyla beraber takım olarak hareket etmelidir. Bu doğrultuda stratejik lider, değişime karşı geleceği görme, şekillendirme, yönlendirme, gerekli değişimleri sağlayabilme, kurum amaç ve hedeflerini dikkate alarak istenilen noktaya ulaşmaya sağlayan kurumun kaynakları etkili ve verimli kullanılmasını sağlayan kişidir (Sertoğlu, 2010).

Sonuç olarak, örgüt içinde personel seçme yetkisi olan yöneticilerin, stratejik lider olarak personel seçiminde ve yönetiminde aldıkları kararlar, örgütü küreselleşen ekonomi şartlarında rekabet edebilecek düzeyde geleceğe yönelik karalar alıp bunları uygulayabilecek çalışan seçmeye gayret ettikleri görülmüştür. Ayrıca örgütü daha üst konumlara taşıyabilme hedefini gerçekleştirmeye yönelik tutumlar benimsedikleri ve bu doğrultuda kararlar aldıkları görülmektedir. Belirtilen düzeyde geleceğe yönelik planlar çerçevesinde hareket etmeyen örgütlerin kendini geliştiremediği görülmüştür. Bu durumu fark eden çok az örgüt yapısal olarak birçok değişik-

liğe giderek kapanmaktan son anda kurtulmuştur. Doğru şekilde hareket eden örgütlerin aldıkları stratejik kararlarla gelişerek daha da büyüdükleri ve başarılı oldukları görülmüştür.

KAYNAKÇA

Akça, M. (2020). Stratejik Liderlik, Performans ve Örgütsel Özdeşleşme: Havacılık İşletmesi Çalışanları Üzerinde Bir Araştırma. Adıyaman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl:13, Sayı:34, s.207-237

Adair, J. (2005). *Etkili Stratejik Liderlik*, (Çev. S.F. Güneş). Babıâli Kültür Yayıncılığı.

Akgemci, T. (2008). Stratejik Yönetim. 2. Baskı. Gazi Kitabevi.

Aktan, C.C. (2003), Değişim Çağında Yönetim. Sistem Yayıncılık.

Akkoca Y., Çetinkaya, F.F. (2021). *Stratejik Liderlik ile Örgütsel Çeviklik Arasındaki İlişkide Örgütsel İletişimin Aracı Rolü*. Mehmet Akif Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt:8, Sayı:1 s.66-84

Akyüz, M. (2018). *Stratejik Liderlik*. Stratejik Yönetim Araştırmaları Dergisi Cilt:1, Sayı:1, s.45-66

Akgemci, T. (2008). Stratejik Yönetim. Gazi Kitabevi, s.3

Besler, S. (2004), İşletmelerde Stratejik Liderlik, Beta Yayınları, İstanbul.

Büyüköztürk, Ş., Kılıç, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2013). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Pegem Yayınları

Cabar, İ. (2005), "Stratejik Liderlik Yetkinlikleri Üzerine Bir Uygulama", Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Çelik, Y. ve Uğurluoğlu, Ö. (2009). *Örgütlerde Stratejik Liderlik ve Özellikleri*. Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi, Cilt:12, Sayı:2

Dinçer, Ö. (2007). Stratejik Yönetim ve İşletme Politikası, Alfa Yayınevi

Doğan, S. (2007). Vizyona Dayalı Liderlik. Kare Yayınları

Erçetin, Ş. (2000). Lider Sarmalında Vizyon. Nobel Yayın Dağıtım.

Eren, E. (2000). Stratejik Yönetim ve İşletme Politikası. Beta Basım Ya-

yım, s.6-8

Eren, E. (2006). *Stratejik Yönetim*. 3. Baskı, Anadolu Üniversitesi Yayınları

Ergen, T. (2011), *Stratejik Liderlik ve Takım Çalışmasındaki Rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi.

Ertuna, Ö. (2008). Stratejik Yönetim. Es Yayınları.

Glesne, C. (2012). *Nitel Araştırmaya Giriş*. (Çev.Ersoy A.& Yalçınoğlu P.). Anı Yayınları

Güllüce, A.Ç., Kaygın, E., Zengin, Y. (2019). Stratejik Liderlik Anlayışının Örgütsel Özdeşleşme ve İşten Ayrılma Niyeti ile İlişkisi: İstanbul İli Örneği. Uluslararası Akademik Yönetim Bilimleri Dergisi, Cilt:5, Sayı:7, s.30-47

Kaplan, B. (2019). *Kriz Döneminde Stratejik Liderlik*. Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi.

Kara, E. (2018). Örgütlerde Stratejik Liderliğin Önemi Üzerine Bir Araştırma. International Journal of Disciplines Economics. Cilt:4, Sayı: 9, s.423-436

Kırmaz, B. (2010). *Bilgi Çağı Lideri*. Ankara Barosu Dergisi. Yıl: 68, Sayı:2010/3.

Kızıl, S. (2016). Yöneticilerin Stratejik Liderlik Davranışlarının Kurumsal İtibar Algısı Üzerine etkisinde Örgütsel Özdeşleşmenin ve Kurumsal Sosyal Sorumluluğun Rolü. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi, İşletme Anabilim Dalı.

Korkut, A.E. (2014). *Psikososyal Risk Faktörleri ve İnşaat Sektöründe Bir Çalışma*. İş Sağlığı ve Güvenliği Uzmanlık Tezi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı.

Leblebici, D. N. (2008). *21. Yüzyılda Liderlik Anlayışına Bakış*. Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. Cilt:32, Sayı:1, s.61.72.

Mücahit, D., Günay M. ve Yenel, İ.F. (2019). Çok Yönlü Liderlik Yönelimleri Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi Cilt: 2, Sayı: 2, s.333-347

Robbins, S.P. ve Judge, T.A. (2021). *Örgütsel Davranış* (Çev. İ. Erdem). Nobel Yayınları

Saruhan, Ş. C. (2012). İşletme Yönetimi. Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Sertoğlu R. (2010). Stratejik Liderlik. Etap Yayınevi.

Sevinç, A.A. (2009). İşletmelerde Stratejik Liderlik ve Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. İnönü Üniversitesi.

Şimşek, M. Ş. (2008). Yönetim ve Organizasyon. 10. Baskı, Adım Matbaacılık. 464s.

Taş, Y.F. (2009). *Toplam Kalite Yönetimi ve Stratejik Liderlik*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı.

Taşdemir, B. (2017). Algılanan Stratejik Liderlik Davranışı ve İş Tatmini İlişkisi: Örgütsel Bağlılığın Aracılık Rolü. Yüksek Lisans Tezi. Başkent Üniversitesi, İşletme Anabilim Dalı.

Telman, N. (1998). Endüstri Psikolojisinin İnsan Kaynaklarındaki Yeri. HR Dergi, Cilt:1, Sayı:2

Tortop N. (1999), Personel Yönetimi. 6. Baskı, Yargı Yayınları.

Turan, B. (2014). Yöneticilerin Çevresel Belirsizlik Algısının Stratejik Liderlik Davranışları Üzerindeki Rolü: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yöneticileri Üzerinde Bir Uygulama. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi, İşletme Anabilim Dalı.

Uğuroğlu, Ö. ve Çelik, Y. (2009). *Örgütlerde Stratejik Liderlik ve Özellikleri*. Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi, Cilt:12, Sayı:2

Uyargil, C. ve Diğerleri. (2009). İnsan Kaynakları Yönetimi. 4. Baskı, Beta Basım A.Ş.

Ülgen, H. ve Mirze, K. (2004). *İşletmelerde Stratejik Yönetim*. Literatür Yayıncılık, s.175

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Seçkin Yayınları

Yüksel Ö. (2000), İnsan Kaynakları Yönetimi. Gazi Kitapevi.

Zel, U. (2006). Kişilik ve Liderlik. Nobel Yayıncılık

SOSYAL BİLİMCİLERİN YAZMA ÇİLESİ (YAZIMIN SOSYAL ORGANİZASYONU KURAMI)*

WRİTİNG FOR SOCİAL SCİENTİSTS: HOW TO START AND FİNİSH YOUR TESİS, BOOK, OR ARTİCLE

Fatma Nur ŞENGÜL

Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü, fnyilmaz@aydin.edu.tr Orcid: 0000-0002-2995-943X.

Safiye Hızlı ÖNAL

Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, safiyeonal@stu.aydin.edu.tr, Orcid: 0000-0002-0581-1369.

Özgün Adı: Writing for Social Scientists: How to Start and Finish Your Tesis, Book, or Article

Heretik Yayınları, 2021, Ankara, 240 s.

Yazar: Howard S. Becker

Chicago doğumlu Amerikalı sosyolog **Howard S. Becker** (1928-), aynı zamanda akademisyen, yazar, caz müzisyeni ve fotoğrafçıdır. Chicago Üniversitesinde öğrenim görmüştür. Chicago Üniversitesi'nden sosyoloji alanında 1949 yılında master, 1951 yılında doktora derecesi almış, 1965-1991 yılları arasında Northwestern Üniversitesi'nde Sosyoloji Profesörlüğü görevini yürütmüştür. 1991 yılından itibaren bu görevini, 1999 yılında emekliliğini alacağı Seattle'daki Washington Üniversitesi'nde sürdürmüş-

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi Yıl 8 Sayı 2 - Aralık 2022 (175 - 181)

^{*} Geliş Tarihi / Received: 19.09.2022 - Kabul Tarihi / Accepted: 03.10.2022 DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2003

tür. Üniversite deneyiminin yanı sıra, çeşitli araştırma enstitüsü ve merkezlerinde sosyoloji ve müzik başta olmak üzere çeşitli alanlarda araştırmacılık, misafir profesörlük, dernek başkanlığı gibi çeşitli görevlerde bulunmuştur. Çeşitli yayınların editörlüğünü de yapmış olan Becker, Paris 8, Pierre-Mendes (Grenoble), Erasmus (Rotterdam) Üniversiteleri'nden ve École Normal Superiure (Lyon)'den onur derecelerinin sahibidir. *Çeviri: Şerife Geniş*, Adnan Menderes Üniversitesinde sosyoloji bölümünde çalışmaktadır. Çeşitli konularda yazmış olduğu makale, çeviri eser ve kitapları bulunmaktadır.

Kitabın başında farklı tarihlerde yazılmış üç tane takdim yazısı bulunmaktadır. Howard S. Becker bu taktim bölümlerinde, yazarların karşılaştıkları yazım sorunlarının kişisel yetersizlikten kaynaklanmadığı mesajını vermek için bu kitabı yazdığını belirtmektedir. Yazara göre sorun, akademik hayatın örgütlenme biçiminden kaynaklanmaktadır. Kitap on bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm Lisansüstü Öğrenciler İçin Temel İngilizce (ss.23-51), ikinci bölüm Persona ve Otorite (ss.51-69), üçüncü bölüm Tek Doğru Yol (ss.69-95), dördüncü bölüm Kulağına Göre Düzeltme (ss.95-121), beşinci bölüm Bir Profesyonel Gibi Yazmayı Öğrenmek (ss.121-143), altıncı bölüm Risk (ss.143-159), yedinci bölüm Yaptığınız İşi Görücüye Çıkarmak (ss.159-175), sekizinci bölüm Literatür Karşısında Dehşete Düşmek (ss.175-191), dokuzuncu bölüm Bilgisayarla Yazmak (ss.191-219) ve son bölüm ise Son Söz kısmıdır.

Birinci Bölüm Lisansüstü Öğrenciler İçin Temel İngilizce'de, Otuz yıldan fazla bir süredir profesyonel bir sosyolog olarak yazılar kaleme alan yazar, bu konudaki fikirlerini bu bölümde aktarmaktadır. Bu bölümde, niçin yazarken zorlanırız, yazmamıza engel olan şeyler nelerdir, yazarken nelere dikkat etmeliyiz gibi konular üzerinde durmakta ve derslerde kendi öğrencileriyle yaşadığı tecrübeleri okuyucu ile paylaşmaktadır. Bu tecrübelerden hareketle yazar, yazı yazacaklara şu önerileri sunmaktadır; yazarken uzun cümlelerden kaçınmalıyız, yalın ve duru cümleler kullanmalıyız, edilgen cümleler yerine etken cümleler tercih etmeliyiz, gereksiz tekrarlardan sakınmalıyız ve mutlaka yazıya başlamadan önce bir taslak çıkarmalıyız çünkü taslak işimizi oldukça kolaylaştıracaktır. Son olarak yazının görücüye çıkarılmasının ve okuyucu tarafından eleştirilmesinin yararlı olacağı görüşünü dile getirmektedir.

İkinci bölüm Personel ve Otorite'de, bir zamanlar öğrencisi olan Rosanna Hertz'den bahsetmekte ve onun tez yazım sürecinden hareketle çıkarımlarda bulunmaktadır. Yazdıklarımız ne kadar zor anlaşılırsa o derece entelektüel olduğumuz düşüncesinin yanlışlığına değinmektedir. Zeki görünmek için havalı bir dille yazma düşüncesinin doğru olmadığını Persona kavramı üzerinden genişçe anlatmaktadır. Akademik alanda personalar olduğu ve personaların otorite oluşturduğunu dile getiren yazar, bu alana giren kişilerin bu personaların otoritesinden dolayı alanda kabul görmek ve diğerlerinden ayrılıp daha zeki daha bilgili görünmek için '' havalı' diye tabir edilen kelimler ve cümle kurgularını kullanmak zorunda olduklarına dair düşünceler geliştirdiğini belirtmiştir. Ayrıca bu durumun nasıl nesilden nesle aktarıldığı üzerine değinmiştir.

Ücüncü Bölüm Tek Doğru Yol'da yazar, sosyal hayatta bir seyi söylemenin pek çok etkili yolu olduğu gibi bilimsel çalışmaları da sürdürürken pek çok yol olduğuna değinmektedir. Akademisyenlerin yapacağı şey bu yollardan birini secmek ve okurlarının anlayacağı tarzda yazı yazabilmektir. Akademisyenlerin yazmaya nasıl baslamalı ve yazıyı ne sekilde organize etmeli sorularına özgün bir çözüm buldukları zaman başarılı olacaklarından bahseden yazar, öğrenciler sıklıkla materyalleri nasıl organize edeceklerini, bu fikri mi voksa diğer fikri mi önce kullanmaları gerektiğini bilmediklerinden yakınmakta sorularına değinmekte ve akademisyenlerin yazmaya nasıl başlamalı ve yazıyı ne şekilde organize etmeli sorularına özgün bir cözüm buldukları zaman basarılı olacaklarını dile getirmektedir. Bu çözümlerin ilk başlangıçta ilk denemede bulunamayacağını dile getiren yazar, hiç kimse en doğru yolu ilk anda bulamaz vazar krampları yasamamak için bunları bilmeli, ona göre davranmalıyız önerisinde bulunmaktadır. Yazar, genel anlamda bu bölümde, yazılması en kolay olan bölümü yazmakla başlayın; yazdıklarınızı düzene koymak gibi basit temizlik işleri yapın önerisinde bulunmaktadır.

Dördüncü Bölüm Kulağına Göre Düzeltme'de yazar, bir metni düzeltirken nelere dikkat etmeliyiz ve bunun belli kuralları var mıdır sorularına cevap aramaktadır. Kurallar gerekli olsa da hiç kimsenin sadece kuralları uygulayarak yaratıcı bir şey ortaya çıkaramayacağına değinmekte ve metin düzeltmenin de bir tür yaratıcılık olduğundan söz etmektedir. Metin üzerinde yapacağımız düzeltmeleri her zaman kurallara göre değil kulağımıza göre, yani genel kanıları dikkate alarak yapmalıyız önerisinde bulunmaktadır. Yazmadan önce belli bir kural cetveli çıkartmanın yazan kişiye fayda sağlayacağını dile getiren yazar, yazılanların bu kural cetveline göre tekrar değerlendirilmesinin yazının kalitesi için önemli olduğunu belirtmektedir. Birkaç örnek cümle üzerinden nasıl düzeltme yapılacağını anlatan yazar, bölümün sonunda beş madde de bu yaptıklarını sıralamıştır. Bunlar: Etken/edilgenlik ayrımı, daha az kelime, tekrardan kaçınma, yapı ve içeriğin uyumlu olması, okuyucuyu karmaşık ve soyut olandan somuta yönlendirmek şeklinde sıralanmaktadır.

Beşinci Bölüm Bir Profesyonel Gibi Yazmayı Öğrenmek'te, Howard S. Becker bu bölümde otuz villik vazma sürecine katkıda bulunan örnekleri anlatmış ardından analitik çıkarımlarda bulunmuştur. Yazara göre kimse bir kere de yazmayı öğrenemez. Bu öğrenme meslek hayatımız boyunca devam eden bir sürectir ve insan bu sürecte farklı kaynaklardan beslenmelidir. Yazar bu bölümde yazma konusunda kendisini etkileyen kişiler ve başkalarının yazdıkları üzerinde kafa yorduğu editörlük deneyimlerinden bahsetmektedir. Kendisini basarılı kılan sevin önerilere her zaman açık fakat zorlamalara karsı direncli olmasından kaynaklandığını söylemektedir. Bu bölümde 1970 yılında uğraşmaya başladığı yazma sürecini fotoğrafcılık üzerinden örneklendirmektedir. Bu örneğe göre; bir fotografcının yapacağı en önemli şey fotoğraf çekmektir. Birkaç tane iyi fotoğraf çekebildiğiniz ve iyi olanı kötü olandan ayırabildiniz sürece binlerce kötü fotoğraf çekmiş olmanız bir utanç sebebi değildir. Yazı yazmak da bunun gibidir diyen yazar, iyi yazıya ya da iyi bir paragrafa ulaşmak için birçok yazı ve paragraf yazmış olmanız gereklidir önerisinde bulunmaktadır. Yazar'a göre önemli olan iyi olanı kötü olandan ayırt etmiş olma anlayışının kazanılmıs olmasıdır.

Altıncı bölüm Risk'te, Howard S.Becker, bu bölümde Florida Üniversitesinde görev yapan sosyolog Pamela Richards'ın yaptığı bir araştırmadan bahsetmektedir. Pamela Richards yazma konusunda sıkıntı çektiğini, nasıl yazılması gerektiğini yazara danışmıştır. Yazar ise yıllar boyunca pek çok kişiye söylediği tavsiyeleri ona da tekrarlamış ve literatüre veya notlarına bakmadan aklına ne gelirse olduğu gibi yazmasını önermiştir. Yazar, Pamela Richards'ın mektubunu bu bölümde aynen yayınlamış ve tavsiyelerde bulunmuştur. —Onun şahsında tüm okurlara aslında- ne olursa olsun bir yerden başlamalı ve yazma üzerine ne kadar çok yazarsak yazmak bizim için o kadar kolaylaşır önerisini dile getirmiştir.

Yedinci bölüm Yaptığınız İşi Görücüye Çıkarmak'da yazı yazmakla dünyanın sonunun gelmediğini belirten yazar, yapılan isin görücüye cıkartılmasının önemini vurgulamıştır. Yazar, yazı yazmanın uzun ve meşakkatli bir iş olduğunu ve yazıların ya da icat edilenlerin de görücüye çıkarılmasının zorunluluk hali içerdiğini belirtmistir. Bir sevi görücüye çıkarmanın ise birkaç aşamada gerçekleşeceğine değinmiştir. İlk olarak, yazarlar, kaleme aldıkları çalışmaları güvendikleri arkadaş ve meslek grubuna yorum ve tavsiyeler için gösterdikleri zaman ilk kapıdan geçmis olacaklardır. Sonraki kapılar ise, hocalar, tez danışmanları, dergi hakemleri ve onu okuyabilecek olan büyük okur kitlesidir. Bunları anlattıktan sonra Becker, kendi yazma serüveninden bahsetmiştir. Kendisinin yaptığı isi bir an önce görücüye *çıkarmak istediğini anlatmıs* ve akademik dünvayı iki sorunun şekillendirdiğin de bahsetmiştir. Birisi bir an önce bitir, diğeri de ihtiyacın olduğu kadar zamanın var. İkisini dengeleyerek yazma sürecini tamamlamamız gerektiğine değinen yazar, suya girmeden yüzme öğrenilemeyeceği gibi yazı yazmadan yazmanın öğrenilemeyeceğini belirtmistir.

Sekizinci bölüm Literatür Karşısında Dehşete Düşmek'te Howard S. Becker burada iki soru üzerinde yoğunlasmıstır: Literatürü etkin bir biçimde nasıl kullanabiliriz ve literatür yolumuzu nasıl tıkar ve bizi yapabileceğimizin en iyisini yapmaktan nasıl alıkoyar? Literatür taramasını ahşap masa örneği üzerinden ele alan Becker; "Bir ahşap masa yapmaya çalıştığınız hayal edin. Masanızı tasarladınız ve bazı parçalarını kestiniz. Allah'tan bütün parçaları kendiniz yapmak zorunda değilsiniz. Bazı parcalar herhangi bir kereste deposunda bulabileceğiniz standart büyüklükte ve şekle sahiptir. Örneğin bir metreye iki metre gibi. Bazı parçalarda hali hazırda başkaları tarafından tasarlanmış ve yapılmıştır. Çekmeceler ve ayaklar gibi. Bu parçaların erişilebilir olduğunu bildiğiniz için sizin bütün yapmanız gereken bu parçaları satın almak ve onları hazırladığınız uygun verlere monte etmektir." diyerek literatürü kullanmanın bu duruma benzediğini belirtmiştir. Becker'a göre, iddialarınızın bir kısmını muhtemelen topladığınız yeni veri ya da bilgilere dayandırarak kendiniz geliştirdiniz. Fakat her şeyi kendiniz icat etmek zorunda değilsiniz. Başkaları sizin sorununuz üzerinde hali hazırda çalışmış ve sizin ihtiyacınız olan bazı parçaları üretmiştir. Sizin yapmanız gereken sadece bunları alıp gereken yerlere monte etmektir. Tıpkı bir marangoz gibi iddianızın bir parçasını geliştirirken başka yerde bulacağınızı bildiğiniz parçalar içinde gerekli boşlukları bırakırsınız. Ancak bunu eğer bu parçaların varlığından ve işinize yarayacaklarından haberdarsanız yaparsınız. İşte bu da literatürü bilmek için iyi bir sebeptir. Hangi parçaların var olduğunu bilir ve bunları tekrar yapmak için zaman harcamazsınız. Bu noktada literatürün iyi bir yol gösterici olduğuna değinen Becker, ancak literatüre çok takılmamak gerektiğini de dile getirmiştir. *Çünkü* literatüre çok takılmak kişinin sağlığını bozabilmektedir. Bu durumda kendisinin nasıl davrandığından bahseden Becker, egemen ideoloji ayırt etmek, onun ideolojik bileşenlerini bulmak ve soruna daha tarafsız bir bilimsel yaklaşım şekli geliştirmeye çalışmanın esas olduğunu belirtmiştir.

Dokuzuncu bölüm olan Bilgisayarla Yazmak' ta ise daha önce yazılarını daktilo ile yazan yazar, bilgisayarla yazmanın kolaylıklarından bahsetmiştir. Ona göre bilgisayarla yazmak yazarların işlerini kolaylaştırmıştır. Araştırırken zaman noktasında onlara birtakım faydalar sağlamıştır. Becker bu kolaylıkları; kâğıdın fiziksel sınırlarının ötesine geçeriz, yazdıklarımızı rahat bir şekilde depolarız ve istediğimiz zaman ortaya çıkarabiliriz, çizimler yapabiliriz ve kaynaklara çok rahat ulaşabiliriz şeklinde sıralamıştır. Ancak bu durumunda olumsuz yanlarının olduğunu belirten yazar, kaynaklara çok rahat ulaşılmaktan dolayı çoğu yazar metinleri kaynakları okumadan direk alıntılama yapmaktadır ve eğer bir metinde bütün bir kitaba gönderme yapılıyorsa çalışmayı yapan kişinin kitabı hiç okumadan sadece kaynakça taraması yaptığından ve direkt eklediğinden şüphelenme durumu ortaya çıkabilmektedir. Ama alıntılar belli sayfaları içeriyorsa o zaman tam tersini düşünülmektedir.

Sonuç kısmında ise 1986'dan Kalma ve Birkaç Sonsöz tarihli iki başlık bulunmaktadır. Yazar bu bölümlerde bu kitabın yazmaya dair sorunlarımızın hepsini çözmeyeceğini ama bu sorunlarımızı nasıl çözebileceğimize dair bize bazı fikirler verebileceğini dile getirmektedir. Bu son iki kısımda kitapta anlattığı şeylerin adeta bir özetini geçmektedir.

Sonuç olarak *Sosyal Bilimcilerin Yazma Çilesi* kitabı, akademik hayatta yazma konusunda sıkıntı yaşayan, yazmayı bir problem olarak görüp bunu bir türlü aşamayan insanlar için yol gösterici olacak niteliktedir. Kitapta anlatılan olaylar ve yaşanmışlık okuyanlara bu konuda tek olmadıklarını düşündürerek onları cesaretlendirecektir. Okurlar herkesin belli dönemlerde bunları yaşadığını, önemli olanın bunu aşmak için çözüm üretmek olduğunu bu kitap vasıtasıyla öğrenebilecektir. Kitap, yazma serüvenini

başlatmak isteyen herkes tarafından mutlaka okunmalı, başta lisansüstü öğrencileri olmak üzere tüm akademik çalışma yapanlara tavsiye edilmelidir.

Kaynakça

Becker, Howard S. (2021). Sosyal Bilimcilerin Yazma Çilesi (Yazımın Sosyal Organizasyonu Kuramı). Ankara: Heretik Yayınları.

"PSYCHOLOGICAL PENSION FOR AN ADOLESCENT WITH CANCER" A CLINICAL STUDY OF ONE CASE AT THE UNIVERSITY HOSPITAL OF TLEMCEN-PSYCHOLOGY UNIT-ALGERIA*

Hadj Slimane Fatima Zahra

Université de Abou Bakr Belkaid Tlemcen Faculté
Science Humaine Et Social
https://orcid.org/0000-0002-5592-4871
hadjslimanepsy@gmail.com

Abstract

The aim of the current study is to know the nature of psychological pension for adolescents suffering from cancer, we relied on the clinical approach using the case study, where one case was selected intentionally from the University Hospital of Tlemcen in the Psychology Unit, using the following clinical tools: clinical interview, observation, Beck test for depression, Taylor anxiety scale, Livin Stein scale for the apperception of psychological stress and the Rosenberg scale of self-esteem. Finally, the results concluded that the case with cancer is characterized by a high level of anxiety and depression accompanied by high psychological pressure and a low level of self-esteem.

Keywords: psychological pension, adolescence, cancer, anxiety, depression, psychological stress, self-esteem.

^{*} Geliş Tarihi / Received: 18.11.2022 - Kabul Tarihi / Accepted: 02.12.2022 DOI: 10.17932/IAU.AIT.2015.012/ait v08i2004

"Psychological Pension For An Adolescent With Cancer" A Clinical Study Of One Case At The University Hospital Of Tlemcen-Psychology Unit-Algeria

TLEMCEN ÜNİVERSİTE HASTANESİ-PSİKOLOJİ ÜNİTESİ-CEZAYİR'DE BİR VAKANIN KLİNİK ÇALIŞMASI

Mevcut çalışmanın amacı, kanserden mustarip ergenler için psikolojik emekliliğin doğasını bilmektir. Tlemcen Üniversite Hastanesi Psikoloji Birimi'nden kasıtlı olarak bir vakanın seçildiği vaka çalışmasını kullanan klinik yaklaşıma güvendik. Aşağıdaki klinik araçlar: klinik görüşme, gözlem, depresyon için Beck testi, Taylor kaygı ölçeği, psikolojik stresin algılanması için Livin Stein ölçeği ve Rosenberg benlik saygısı ölçeği. Son olarak, sonuçlar, kanser vakasının, yüksek psikolojik baskı ve düşük benlik saygısı ile birlikte yüksek düzeyde kaygı ve depresyon ile karakterize olduğu sonucuna varmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik emeklilik, ergenlik, kanser, kaygı, depresyon, psikolojik stres, benlik saygısı.

Introduction

Cancer is one of the most common diseases in the world, due to the seriousness of the disease, once the diagnosis is announced, the reactions are numerous and differ from one case to another, "Nabulsi" (1990) confirmed that at the moment the news of cancer was announced, and the perceptions and beliefs that this disease holds, all revolve around the collapse of the myth of immortality, to turn this feeling of safety and become summarized in the idea that I will definitely die and now, to establish this idea psychological trauma is lived as a situation that threatens the life of the individual and robs him of safety. (Nabulsi, 1991:16).

The nature of the treatment course of the disease from the moment of diagnosis through the various appropriate treatment methods according to each case (surgery, chemotherapy, radiation therapy, hormonal treatment, and psychological treatment).

Considering that this period is the period of his suffering, we sought, through this study, to know the nature of the psychological pension of the category of adolescent girls with cancer.

1-The problem of the study:

Cancerous tumors are nowadays one of the health problems facing individuals, to the extent that they have topped the attention of many medical, psychological, academic and applied institutions, one of the features of this importance is that it has become a prominent topic of study within the branch of clinical psychology and mental health science, which aims to study psychological changes associated with physical diseases, this interest is also evident through the American cancer society's encouragement of researchers to conduct research and studies in various fields of knowledge, including the psychological field, in order to find effective ways to take good care of this disease. (shuwaikh ,2007:13).

Specialized scientists are also interested in studying the patient as a coherent psychological, physical and social unit in diagnosis and treatment, as well as studying the impact of psychological disorders on the deterioration of the patient's health status. (fawqiah, 2006:37).

Living with cancer causes stress that has a severe psychological impact and includes body image, sexual problems, difficulties in interpersonal relationships, anxiety, fear and anxiety related to survival and fear of cancer recurring, most people with cancer show mild and fluctuating symptoms of anxiety and depression, and in others it develops to become severe, such as illness anxiety or stress disorders after trauma, and these cases need special treatment. (Centre National of Breast Cancer, 2003:16).

This is what Ali Hussein Ibrahim (2003) indicated in his study on "psychological symptoms in cancer patients", where his study consisted of 150 patients from Saudi Arabia, using the beck mood scale and subject understanding test, it was found that cancer patients are more depressed, anxious, fearful, obsessive – compulsive and hostile than healthy subjects, he also found differences between the different types of cancer, affects the psychological state.

This is also what was added by the study of Aya Qawajlia (2013) about "death anxiety among adults with cancer", the study aimed to know the psychological problems caused by this disease, while determining the level of anxiety they have, the study included three cases at the cancer control center in the state of Batna – Algeria, the researcher used the clinical approach and the Donald's Timbeer death Anxiety scale, the results conclud-

ed that the organic pain caused by cancer leads, in turn to the emergence of a number of serious psychological disorders that are difficult for the patient to get riel of, among these disorders is death anxiety arising from the sick experience he lives with awareness of the seriousness of the disease and the failure of treatment, which results in a state of severe depression, in addition to the emergence of emotion, which is directed towards the self and towards others, especially family members, and the state of anxiety experienced by the patient under the pressure of physical and psychological injury resulting from a physical injury.

As indicated by a "majoir" (1990) study conducted on large groups of patients with cancerous tumors, the study found that patients suffer from psychological disorders, most notably anxiety, depressive symptoms, and low self – esteem.

This was confirmed by "Sandra and marie Claire" (1999), where the results of their study indicated that one of the most common psychological disorders among oncological patients is death anxiety. (Abed Muhammed, Fasian Hussai, 2018:223).

"Marsat and others" also added in their study about anxiety and depression in breast cancer patients, where the study aimed to measure the level of anxiety and depression among breast cancer patients who receive radiotherapy the simple consisted of (122) breast cancer patients who were transferred to receive radiotherapy with surgical treatment, the research used the hospital scale for anxiety and depression (HADS), and the results indicated the emergence of anxiety and depression clearly on cancer patients.

Finally, the results of the study of "Pomina and others" supported these studies, as their study was about the psychological and medical effects of patients with breast cancer. The psychological function scale and the self-scale were applied to (125) cases, the result of the study concluded that there are a group of psychological disorders such as lack of confidence, anxiety, loneliness, sleep disorders, loss of control and poor self –esteem. (Qallal Khadija, 2020:14).

Thus, given all these changers and psychological effects that appear on most cases of cancer, the current study came to shed light on the category of adolescent girls with cancer, by asking the following question: Does cancer affect the psychological pension of adolescent girls with cancer and what are its nature and advantages?

2-The general hypothesis of the study:

Cancer affects the psychological pension of adolescent girls, causing them anxiety, depression, psychological pressure and a low level of their self-esteem.

3-The importance of the study:

The theoretical importance of the research lies in drawing attention to this segment of adolescent girls with cancer and focusing on the importance of psychological support for them, in addition to strengthening the research and scientific aspect of this type of studies.

As for the importance of the study from an applied paint of view, it is represented in gaining experience in dealing with this sensitive group, in addition to identifying the psychological effects and the impact of cancer on the psychological pension of affected adolescent girls, and thus trying to help them.

4-Objectives of the study:

The current study aims to achieve the following:

- To identify the nature and advantages of psychological pension for adolescents with cancer.
- Identifying the level of anxiety in an adolescent with cancer.
- Identifying the level of depression in adolescents with cancer.
- Detection of the level of psychological stress in adolescents with cancer.

5-Methodological procedures for the study:

A. The limits of the study:

The field study was conducted at the department of mental illness-psychology unit-hospital of Tlemcen, Algeria.

B. The study sample:

The study sample was a single case study of a 20 year-old woman with skin cancer.

C. Study approach:

Due to the nature of the current study, it has been relied of the clinical approach based on the case study with the use of various tools such as interview, observation and the application of some psychological tests.

6.Basic terms in the study:

A. <u>Psychological pension:</u>

Freud defines it as the sum of the feelings and emotions that an individual feels when he is in a psychological state and he usually lives an experience that results in a set of reactions and statements towards the influence that provoked this pension. (Sigmund Freud, translated by Othman Al-Nadjati ,1989:18).

As for the procedural aspect, it can be defined as all the feelings and emotions experienced by the individual in the inner life of the individual as a result of the situations and experiences he went through and the consequences thereof.

B. Adolescence:

Adolescence is the age between childhood and adulthood, in the age period between 13 to 25 years, and its beginning and end differ from one researcher to another and from one society to another.

C. Cancer:

The Arab encyclopedia (1986) defines cancer as a malignant tumor resulting from a malignant transformation or change that effects human cells, the reason for this change in cell growth and reproduction is not known specifically, what happens in this disease is that human cells are affected by a disease change that causes them to grow and multiply rapidly in an unorganized way and invade the tissues adjacent to them or surrounding them and then spread through the lymphatic vessels and multiple organs of the body. (bakouch ,2014:137).

D. Anxiety:

"werner" defines it as a state of emotional excitement that appears as an obstacle to the awareness of the stimulus a through general representations of a physiological danger or psychological threat, he also considers it as tension and preoccupation with many events, and it is accompanied by physical symptoms such as pain in the muscles, a feeling of instability and reassurance.

It can be defined procedurally on what can be measured by symptoms through the Taylor Scale of anxiety.

E. Depression:

The American institute of mental health defines it as a defect in the body, thoughts and mood, it affects the person's view of himself and the people around him and the events that happen, so that the patient loses his physical, psychological and emotional balance.

It can be defined procedurally as what can be measured by symptoms through the beck test for depression.

F. Psychological stress:

"Richard lazarse" knows that stress cannot be objectively defined and that we feel pressure when we perceive a situation beyond a person's adaptive resources, it also referred to individual difference in how individuals respond to the same event. (Davisson and Neal, 1996:191).

It can be defined procedurally as the symptoms that can be measured by Levin Stein's psychological stress perception test.

G. Self-esteem:

"Cooper Smith" defines it as an individual's assessment of himself and works to maintain it; this includes evaluations of the individual's positive and negative attitudes toward himself. (Samira Tarag, 2013).

It can be defined procedurally as the symptoms that can be measured by the Rosenberg self-esteem scale.

7-Tools of the study:

A-Clinical interview:

It is a kind of conversation that takes place between the specialist and the case, and it is the main axis around which the psychological counseling process revolves, its purpose is to obtain realistic information about the situation and work to solve the problems it faces.

The interview is a means that creates an opportunity for the process of dynamic interaction between the two parties to the relationship, in which the therapist is a participant and observer, where the case can express its problems and the interview allows to observe the case's behavior, way of speaking and expressive behavior. (Faisal Abbas, 2002:97).

B-Taylor express anxiety scale:

The Taylor anxiety Scale is one of the important measures that measures the level of psychological anxiety. It measures the level of anxiety that individuals suffer from through the apparent and explicit symptoms they feel, and it is suitable for all ages and levels, the test is taken and translated from the explicit anxiety measure used by Taylor (1959) who was famous and known by her name.

He modified the items of scale into Arabic by Muhammed Khair El-Sayed in 1998 and adapted it to the Sudanese environment (Soha Yassin, 2015 : 235).

The answer is "yes" to give a score of one or the answer is "no" to give a score of zero, and the result of the case is interpreted with this scale to know the degree of anxiety he has according to the following criterion:

degree	Anxiety level	
0-16	There is not anxiety	
17-20	There is a slight anxiety	
21-26	There is moderate anxiety	
27-29	There is great anxiety	
30-50	There is very great anxiety	

c-Beck depression scale:

The scale was translated into Arabic for the first time by "Gharib Abdel Fattah" in 1981, the scale consists of 21 items which are represented in the following:

- 1) Feeling sad
- 2) Pessimism
- 3) Felling of failure
- 4) Dissatisfaction
- 5) Feeling guilty
- 6) Feeling deserving of guilt
- 7) Self-hate
- 8) Self-accusation
- 9) Desire to harm oneself
- 10) Having bouts of crying
- 11) The limit of human nature
- 12) Social with drawl
- 13) Deficit in matters
- 14) Body visualization
- 15) Decreased desire to sleep
- 16) Sleep disturbance
- 17) Susceptibility to fatigue
- 18) Anorexia
- 19) Weight loss
- 20) Preoccupation with health
- 21) Loss of interest in sex

The scale is explained by the following table:

0-9	There is not depression	
10-15	Simple depression	
16-23	Moderate depression	
24-36	Severe depression	
37 and over	Very severe depression	

D. Psychological stress perception scale of Levin Stein:

It was prepared by Levin Stein and al in 1993 with the aim of measuring pressure indicators; it consists of 22 direct items.

It is the statements that indicate the presence of high pressure when the situation responds positively to the direction of the situation, and it indicates presence of low pressure when the case responds with no, and the presence of (08) other indirect items indicates the presence of low pressure when the case responds with acceptance, and the presence of high pressure when the case responds positively.

The method of correcting the test falls in a graduation from one to four points, and the following table shows that:

Items	direct	indirect
The answers		
Approximately-never	1	4
Sometimes	2	3
Much(often)	3	2
usually	4	1

E. Rosenberg self -esteem scale:

It was published by Abdou el Hafeez Moghadam in his book on statistics and psychometrics (1993:303).

This scale consists of a list of 10 statements, five of which are positive, and five of which are negative, this can be explained through the following table:

phrases	items	The	degree
		answer	
	1-3-4-7-10	I totally refuse	1
Positive Phrases		I refuse	2
		I totally agree	3
		I agree	4

Negative phrases	The answer	Degree
	I totally refuse	3
2-5-6-8-9	I refuse	4
	I totally agree	1
	I agree	2

The scores are combined, and whenever the individual has higher marks, this indicates a high self -esteem, as the total score ranges: between 0-40 and the average is 20 and the following table show this more:

Registered degree	The meaning of the degree
10-19	Low self -esteem
20-29	Average self -esteem
30-40	High self -esteem

8. View and discuss results:

A. Presentation of the case:

O The name: M

The age: 20 years The gender: female

o The academic level : university

The social situation: single

o Rank within the family: 02

o The type of disease : skin cancer

o The duration of the disease five months

B. Presenting the results of the Taylor anxiety scale and discussing them in light of the results of the scale and the clinical interview together:

After applying the Taylor anxiety scale to the case "M" the latter obtained a score of (37°), which falls between 30 and 50, and this indicates according to the scale, that there is severe anxiety in the case "M".

After displaying the results of the Taylor anxiety scale for case "M", which was estimated at 37°, it found that the case suffers from very severe anxiety.

What supported these results is what the case "M" said during the clinical interview about her constant concern due to her chronic illness, which she expressed as the shock of her life and that it completely changed the course of her life.

With regard to the behavioral level of the case "M", only the results of the Taylor scale anxiety were evident on her, through her tension and stereotyped movement (playing with hands and feet during the interview ...).

All these behaviors were also reflected in their answers to the following items (15-16-21-26-40-44).

As for the cognitive level, it appeared through her negative through about herself, her loss of self-confidence and society's image of her as an adolescent with cancer, in addition to the situation's fear and anxiety about the future, she indicated this through her statements during the clinical interview about her anxiety and fear of death, and this was also supported by her answer with the phrase "yes" to the following items (23-25-29-30-34).

With regard to the physiological level, a group of physical and tiring symptoms appeared in the case, such as feeling insomnia disturbed sleep and loss of appetite, and this is reflected in her answer to the following items (8-27-35-46).

C. Presenting the results of the beck test for depression and discussing them in light of the results of the test and the clinical interview together:

After applying the beck depression test on the case "M" she obtained a score of 40, which falls from 37 or above, and this indicates that the case suffers from very severe depression.

During the clinical interview with the case "M" sings of depression were evident on her through the gestures and expressions of her face (sadness and exhaustion)

This is supported by its recording of the highest score on the test, which was estimated at (3), and it recorded in the following axes (the theme of sadness, pessimism, fatigue and susceptibility to fatigue, preoccupation with health).

The case also scored two degree on the following axes (feeling of failure, constant crying, social withdrawal, sleep disturbance, weight loss).

In addition to registering the case for one degree on the following axes (anorexia, body image and figure).

Through the test results and the case's statements during the clinical interview, it was found that she suffers from depression due to her illness, which made he lose her self-confidence and fear of the future and society's view of her, the case also has negative thoughts, which led to a feeling of sadness, fear, despair and constant fear of death, the case also stated that she was no longer able to make decisions due to fatigue and psychological exhaustion caused by the disease.

D. Presenting the results of the Levin Stein Scale for the perception of psychological stress and discussing them in light of the results of the scale and the clinical interview together:

After collecting the sum of the results obtained in the Levin Stein Scale for the perception for psychological stress and after collecting the raw points from the direct and indirect items, the case "M" obtained a total score of 84, the psychological stress perception index was calculated through the following equation:

This score indicates the presence of a high level of psychological pressure in the case.

These results are supported by the appearance of anxiety, fear and frustration through the case's answers during the clinical interview, and the excessive tension over her situation despite the support provided to her by her family, however the case stated that she does not want any one's pity because of her illness and that she wants them to treat her the same way as any normal person, and because of their treatment of the situation, she feels inferior compared to others, and that she has obsessive thoughts and says that she will die as soon as possible, and she has a constant feeling that she will die.

As shown by the case answers to the following items (5-12-4) that the case sometimes feels lonely and that no one feels its suffering because her frustration and makes her isolated from others.

E. Presentation of the results of Rosenberg self -esteem scale and their discussion in light of the results of the clinical interview scale together:

After applying the Rosenberg Scale of self-esteem to case "M" she obtained a score of 17 which according to the scale falls between 10 and 19

degree, and this indicates a low level of self -esteem, only the kay to the scale, this score indicates a very low self -esteem.

After conducting several clinical interviews with the case, it became clear that she is not satisfied with herself and that she feels inferior as a result of how others treat her after her exposure to the disease, and this has greatly affected her psychological and physical condition. In addition to the feeling of failure and uselessness due to her inability to participate in the simplest things due to her constant and severe fatigue.

9. Discussing the results under the formulated hypothesis:

Through the results obtained in clinical interview with case "M" and a set of scales and tests applied to it, which are the Taylor anxiety Scale, the beck depression scale, the Livin Stein psychological stress perception scale, and the Rosenberg weight self- esteem scale, we concluded that the case "M" suffers from severe to high anxiety with severe depression and a high level of psychological stress and negative self-esteem.

Through our field study and based on the most important previous studies, we can say that cancer negatively affects the psychological pension of the case.

This effect is shown through our consideration of the most important features of psychological pension for adolescents with cancer coinciding with the beginning of the diagnostic stage, which was characterized by fear, anxiety, shock, lack of acceptance, fear of death and the psychological stress it causes, making the case enter into a state of depression and lack of self-esteem.

All these results indicate the verification of the hypothesis of our study.

Conclusion:

We conclude the subject of our study with a call for more psychological and therapeutic support and care for the category of cancer suffers in general and the category of adolescent girls with cancer in particular this disease causes psychological pressures and negative effects that threaten their psychological, physical and even family stability, especially in a society like ours, were we find him dealing with a person with cancer either through neglect and denial or by over protection and pity for him, all this makes the patient unable to adapt to this situation and unable to control and

control his emotions with the stages and events he is going through and related to his disease (chemotherapy and psychological treatment). The psychological pension of a teenage girl with cancer is negatively affected as much as her physical aspect is affected and this leads to the emergence of a range of disorders such as anxiety and depression in addition to a high level of psychological stress and a low self-esteem.

References:

Muhammed, A. and Hussai, F.(2018), Psychological Pension for Women Diagnosed with Breast Cancer, Human Development Journal, 10th edition, March.

Nabulsi, A.B. (1991). Psychological Trauma- Psychology of Wars and Disasters, the First Edition, al Nahda for Printing and Publishing.

Davidson, G. and Neal J. (1996). ab Normal Psychology, 6th Edition, New York: Inc.

Abbas, F. (2002). İntelligence and Psychometrics, First Edition, Manhal Lebanese Publishing and Distribution.

Radwan, F.H. (2006).Health Disability, Cairo:Modern Books House for Publishing and Distribution.

Shuwaikh, H.A. (2007). Strategies to Relieve Psychological Stress Caused by Cancerous Tumors, Egypt: Atrak for Publishing and Distribution.

Hafeez, M.A. (1993). Statistics Ssychological and Educational Measurements with Models of Standards and Test, Algeria: University Press Office.

Khadija, Q. (2020). Body İmage for a Woman with Breast and Uterine Cancer, a Dissertation for Obtaining a Master's Degree, Specializing in Clinical Psychology, University of Abdelhamid Ibn Badis, Mostaganem.

Aya, Q. (2013). Death Anxiety in an Adult with Cancer, a Dissertation for Obtaining a Master's Degree, Specializing in Clinical Psychology, University of Muhammad Khider, Biskra.

Taraj, S. (2013). Self-esteem and Ego Efficacy in an Adolescent with Diabetes, a Dissertation for Obtaining a Master's Degree, Specializing in Clinical Psychology, University of Muhammad Khider, Biskra.

Hajjaji, S.N. (2013). Clinical Psychology for Children, al Mesira for Printing and Publishing.

Yassin, S. (2015). the Psychometric Efficacy of the Beck Scale for Anxiety on a Sample of Normal and Psychiatric Patients, a Dissertation for Obtaining a Master's Degree, a Dissertation for Obtaining a Majister's Degree, Department of Psychological Measurement and Evaluation, Damascus University, Syria.

Freud, S. (1989). Detection Symptom and Anxiety, Translated by Othman al-Najati, First Edition, al Shourouk, Cairo.

Bakoush, K.A. (2014). the Relationship Between Hope and Pain in a Sample of Cancer Patients, Algeria : University Journal Volume 2, issue 16.

Werner, (1995). Encyclopedia Psychology Dictionary, Paris.

Aydın İnsan ve Toplum Dergisi Yayın İlkeleri

Kapsam ve Hedef Kitlesi

Aydın İnsan ve Aydın Toplum Dergisi'nde, sosyal bilimlerin özellikle Psikoloji ve Sosyoloji odaklı tüm alanlarında ve alt alanlarında, araştırmaya dayanan, sahasına katkı sağlayacak nitelikte bilimsel makaleler veya daha önce yayımlanmış olan çalışmaları değerlendiren, bu konuda yeni ve dikkate değer görüşler ortaya koyan derleme makaleler yayınlamaktadır. Ayrıca, alanda yayımlanan bilimsel kitaplara ait makale formatındaki değerlendirme yazıları ile kitap eleştirileri ve alana katkısı olan makalelerin İngilizce veya Türkçe çevirileri de kapsam dahilindedir.

Dergide yayınlanacak eserlerin daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış olması gerekir. Bilimsel bir toplantıda sunulmuş ancak basılmamış bildirilerden üretilen makaleler, bu durum dipnotta açıkça belirtilmek koşuluyla kabul edilmektedir. Yayımlanan çalışmanın yayın hakkı dergiye aittir. Yazıları yayımlanan yazarlara telif ücreti ödenmez. Dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarını bağlar ve yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

Yayım Dili ve Yayım Sıklığı

Dergide Türkçe makalelerin yanı sıra İngilizce makaleler de yayımlanabilir. İnsan ve Toplum Araştırmaları Dergisi yılda 2 kez yayınlanan hakemli akademik ulusal bir dergidir.

Değerlendirme Süreci

Yazım ilkelerine uygun olmayan çalışmalar hakem değerlendirmesine gerek duymadan geri çevrilir. Bir yazının dergide yayımlanabilmesi için iki hakem tarafından olumlu görüş bildirilmiş olması gerekir. Hakemlerden birinin olumlu diğerinin olumsuz görüş bildirmesi durumunda editör tarafından üçüncü bir hakemin değerlendirmesine başvurulur.

Yazım Kuralları

Ana Başlık: İçerikle uyumlu, onu en iyi ifade eden bir başlık olmalı ve koyu harflerle yazılmalıdır. Makalenin başlığı sözcüklerin ilk harfi büyük olacak biçimde yazılmalı ve en fazla 10-12 sözcük arasında olmalıdır.

Yazar ad(lar)ı ve adres(ler)i: Yazar(lar)ın ad(lar)ı ve soyad(lar)ı koyu, adresler ise normal ve eğik karakterde harflerle yazılmalı; yazar(lar)ın varsa görev yaptığı kurum(lar), haberleşme ve e-posta adres(ler)i ilk sayfada dipnot ile belirtilmelidir.

Özet: Makalenin başında, konuyu kısa ve öz biçimde ifade eden ve en az 100, en fazla 150 sözcükten oluşan Türkçe "özet" ve İngilizce "abstract" bulunmalıdır. Özet içinde, yararlanılan kaynaklara, şekil ve çizelge numaralarına değinilmemeli; dipnot kullanılmamalıdır. Türkçe ve İngilizce özetleri altında bir satır boşluk

bırakılarak, en az 3, en çok 5 sözcükten oluşan anahtar sözcükler (*keywords*) verilmelidir. Türkçe makalenin İngilizce başlığı olmalı ve *abstract*'ın üstünde gösterilmelidir.

Ana Metin: 17x24 cm boyutunda, MS Word programı, *Times New Roman* yazı karakteri ile 12 punto ve 1,5 satır aralığıyla yazılmalıdır. Sayfa kenarlarında üst 3 cm., alt 3 cm., sol 3 cm., sağ 3 cm. boşluk bırakılmalı ve sayfalar numaralandırılmalıdır. Yazılar özet, abstract, şekil ve tablo yazıları da dahil 6.000 (altıbin) sözcüğü geçmemelidir. Metin içinde vurgulanması gereken kısımlar, koyu değil eğik harflerle ya da tek tırnak içinde yazılmalıdır. Metinde tırnak işareti + eğik harfler gibi çifte vurgulamalara asla yer verilmemelidir.

Bölüm Başlıkları: Makalede, düzenli bir bilgi aktarımı sağlamak üzere ara ve alt başlıklar kullanılabilir. Makaledeki tüm ara (normal) ve alt başlıklar (yatık) 12 punto ile sözcüklerin yalnız ilk harfleri büyük, koyu karakterde yazılmalı; alt başlıkların sonunda iki nokta üst üste konulmamalı ve bir satır sonra devam edilmelidir.

Tablolar ve Şekiller: Tabloların numarası ve başlığı bulunmalı, siyahbaskıya uygun hazırlanmalıdır. Tablo ve şekiller ayrı ayrı sıra sayısı verilerek numaralandırılmalıdır. Tablo çiziminde dikey çizgiler kullanılmamalıdır. Yatay çizgiler ise yalnızca tablo içindeki alt başlıkları birbirinden ayırmak için kullanılmalıdır. Tablo numarası üste, tam sola dayalı olarak dik (normal); tablo adı ise, her sözcüğün ilk harfi büyük olmak üzere eğik (*italik*) yazılmalıdır. Tablolar metin içinde bulunması gereken yerlerde olmalıdır.

Tablo 1: Farklı yaklaşımların karşılaştırmalı analizi

Şekil numaraları ve adları şeklin hemen altına ortalı şekilde yazılmalıdır. Şekil numarası eğik yazılmalı, nokta ile bitmeli, hemen ardından sadece ilk harf büyük olmak üzere şekil adı dik yazılmalıdır.

Görseller: Derginin alanı kapsamında gerekirse ilave edilir

Dipnot: Dipnot kaynak göstermek için kullanılmamalı, dipnot kullanımına yalnızca açıklayıcı ek bilgileri için başvurulmalı ve otomatik numaralandırma yoluna gidilmelidir. Dipnotlarda kaynak göstermek için, metin içi kaynak gösterme yöntemleri kullanılmalıdır.

Alıntı ve Göndermeler/Atıflar: Yazar doğrudan ya da dolaylı olarak yaptığı tüm alıntılara aşağıdaki örneklere göre göndermede bulunmalıdır. Burada belirtilmeyen durumlarda APA6 formatı kullanılmalıdır. Doğrudan alıntılar tırnak içinde verilmeli ve italik (eğik) yazı karakteri ile yazılmalıdır.

Metin içi alıntılarda göndermeler

Göndermeler için asla dipnot kullanılmamalıdır. Tüm göndermeler parantez içinde ve aşağıdaki biçimde yazılmalıdır.

Tek yazarlı çalışmaya yönelik genel göndermelerde; (Carter, 2004).

Tek yazarlı çalışmanın alıntı yapılan belirli bir yerine göndermelerde; (Bendix, 1997: 17).

İki yazarlı çalışmalara göndermelerde;

(Hacıbekiroğlu ve Sürmeli, 1994: 101).

İkiden fazla yazarlı yayınlarda, metin içinde sadece ilk yazarın soyadı ve 'vd.' yazılmalıdır;

(Akalın vd., 1994: 11).

Kaynakça kısmında ise, birden fazla yazarlı yayınların diğer yazarları da belirtilmelidir.

Metin içinde, gönderme yapılan yazarın adı veriliyorsa, kaynağın sadece yayın tarihi yazılmalıdır:

Gazimihal (1991:6), bu konuda "......" "nu belirtir.

Yayım tarihi olmayan yapıtlarda ve yazmalarda yalnızca yazarların adı; (Hobsbawm)

yazarı belirtilmeyen ansiklopedi vb. yapıtlarda ise kaynağın ismi, varsa cilt ve sayfa numarası yazılmalıdır.

(Meydan Larousse 6, 1994: 18)

İkinci kaynaktan yapılan alıntılar da aşağıdaki gibi yazılmalı ve kaynaklarda belirtilmelidir:

Lepecki'nin de ifade ettiği gibi "......" (Akt. Korkmaz 2004: 176).

Kaynakça: Metnin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak aşağıdaki örneklere göre yazılmalıdır. Kaynaklar, bir yazarın birden fazla yayını olması halinde, yayımlanış tarihine göre sıralanmalı; bir yazara ait aynı yılda basılmış yayınlar ise (2004a, 2004b) şeklinde gösterilmelidir:

Kitapların gösterilmesi

Öztürkmen, A. (1994). *Türkiye'de Folklor ve Milliyetçilik*, İstanbul: İletişim Yayınları.

Carter, A. (2004). *Dans Tarihini Yeniden Düşünmek*, çev: Cansu Şipal, İstanbul: BGST Yayınları.

Makalelerin gösterilmesi

Sarısözen, M. (1970). Bağlama Metodu, Folklor/Halkbilim (1): 12-16.

Bakka, E. ve Felföldi, L. (2002). Whose Dances, Whose Authenticity? *Dance Research* (32): 3-18.

Kitap içi bölümlerin gösterilmesi

Lepecki, A. (2004). Concept and Presence: The Contemporary European Dance Scene. *Rethinking Dance History: A Reader*, ed. Alexandra Carter, London: Routledge, s: 176-190.

Şahin, M. (2013). Klinik Psikolog Olmak. *Klinik Psikoloji*, ed. Linden, W. ve Hewitt, P. L. Ankara: Nobel, s: 1-16.

Tezlerin gösterilmesi

Dehmen, B. (2005). Ulusal ve Küreselin Kesişme Noktasında Halk Danslarına Bir Yaklaşım: Dansın Sultanları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

İnternet kaynaklarının gösterilmesi

İnternet elde edilen verilerin kaynakları mutlaka gösterilmeli ve Kaynakça'da erişim adresi ve erişim tarihi belirtilerek verilmelidir. Erişim adresi olarak kaynağın yer aldığı web sayfasının (ana sayfa) adresi değil, kaynağın görüntülendiği adres verilmelidir.

http://www.tdkterim.gov.tr/bts/ (12.10.2014).

Aksu, G. (2011). Özgür Bir Beden, Özgür Bir Sanat Dalı, *Yazında ve Çeviride Beden*, Akşit Göktürk'ü Anma Toplantısı (15-17 Mart 2006) İstanbul Üniversitesi. http://mimesis-dergi.org/2011/04/ozgur-bir-alan-ozgur-bir-sanat-dali/. (12.10.2011).

Görüşmelerin gösterilmesi

Ural, U. (2014). Artvin halk dansları çalıştırıcısı Uğur Ural ile ÜFTAD ofisinde yapılan görüşme, İstanbul: 19 Temmuz.

İletişim Bilgileri:

AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

İstanbul Aydın Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, No: 38 Sefaköy, Küçükçekmece/İstanbul Tel: (212) 4441428 - 20402

Web Sayfası: http://aitdergi.aydin.edu.tr E-posta: aitdergi@aydin.edu.tr

Author's Guide

Author's may send their articles which are prepared in accordance with the below stated publishing and editorial principles, together with the "article presentation form" via e-mail to the provided addresses.

Providing the permissions of the authors (the main author or the rightful publishing house) is obligatory for the translated texts and articles as well.

The articles which are sent to their authors for further improvement and/or proofreading following the preliminary reviews and referee evaluations, must be edited accordingly and delivered back to the journal in one month at the latest.

On the other hand, the articles which are found to be conflicting with this guideline, will be returned to their authors for further proofreading and will not be issued.

Publishing Principles

Aydin Insan ve Toplum is a national, peer-reviewed journal printed twice a year by Istanbul Aydin University, Faculty of Arts and Sciences.

Aydin İnsan ve Toplum Journal publishes in all fields and sub-fields of social sciences especially Psychology and Sociology focused scientific articles which rely upon research and contribute to its field or collection articles which evaluate previously published works and offer new and noteworthy views in the related subject. In addition, evaluation articles from scientific books that are published in the related fields and book reviews together with the Turkish or English translations of related articles are also within the scope of the journal's publication.

The journal only accepts articles which are not published or accepted to be published previously. Articles which are created from the reports that are not published but presented in a scientific gathering can be accepted provided that the case is clearly stated in the footnote. No royalty fee is paid to the authors of the articles that are published in the journal. The scientific, ethic and legal responsibilities of the views and translations conveyed in the manuscripts which are published in the journal belong to their respective authors.

Evaluation Process

In result of the preliminary evaluation, the articles that are found to be conflicting with the editorial principles are rejected without further evaluation. Two positive referee reviews are required in order for an article to be published in the journal. In case an article receives a positive and a negative review from the two referees, the editor of the journal consults the evaluation of a third referee.

Publishing Language

In addition to Turkish, journal publishes articles in English language as well.

Editorial Principles I. Main Title

Written in **bold** letters, the main title must be congruent with the text content expressing the treated subject in the best way. The main title must not exceed 10-12 words of which initials must be capitalized.

II. Author's Name(s) and Address(es)

The name(s) and surname(s) of the authors must be typed in **bold** whereas the addresses must be typed in italic letters. If there are any, the title(s) and the workplace(s) of the authors as well as their contact information must be indicated on the first page with a footnote.

III. Abstract

The article must include an abstract in both English and Turkish (özet) languages, which briefly and clearly summarizes the subject of the text and consists of at least 100 and at most 150 words. The abstract must not refer to the cited sources, figures and graphic numbers used in the text or contain footnotes. Authors must provide keywords consisting of at least 3 and at most 5 words leaving an empty line under the English and Turkish abstracts. The Turkish abstract must also have its title in Turkish

IV. Main Text

The text must be written with Times New Roman font-type, 12-point font size leaving 1,5 space between lines and 3 cm margins on top, bottom and both sides of an 17x24 sized MS Word page. The pages must be numbered. The text must not exceed 6000 (six thousand) words including its Turkish and English abstracts, figures and table contents. The parts of the text which are to be emphasized must be written either in italics (not in **bold**) or shown in single quotation marks (''). The text must never contain double emphases using quotation marks and italics at the same time.

V. Sub-titles

The section and sub-titles may be preferred for delivering the information in an orderly way. All the section (regular) and sub (italics) titles must be written in 12- point size, **bold** characters, capitalizing only the initial letters of each word in the title. Sub-titles must not be followed by a colon (:) and the text must begin after an empty line.

VI. Tables and Figures

Tables must be prepared according to black and white printing with a title and number. Tables and figures must be numbered separately. Tables must not be drawn with vertical lines; horizontal lines, on the other hand, must only be used for categorizing the sub-titles within the table. The number of the table must be indicated above the table, on left side, in regular fonts; the title of the table must be written in italics capitalizing the initials of each word. Tables must be located in their proper places within the text.

» Example: Tablo 1: Farklı yaklaşımların karşılaştırmalı analizi

The numbers and the titles of the figures must be centered just below the figure. The number of the figure must be in italics followed by a full stop (.). Right after comes the title of the figure in regular fonts with only the initial letter capitalized.

VII. Visuals

The images, photographs or special drawings included within the text must be scanned in 300 ppi (300 pixels per inch) with a 10 cm short edge in JPEG format. In addition to the article and the "article presentation form", all the visual materials used in the text must be e-mailed to the provided addresses in JPEG format. The online sourced images must also comply with 10 cm/300 ppi rule. Visuals must be titled according to the criteria specified for tables and figures (item VI) above. Technically problematic or low-quality images may be requested from the contributor again or may be completely removed from the article by the editorial board. Author(s) are responsible for the quality of the visual materials to be used in their articles.

The images and photographs must be prepared according to black and white printing. The titles and the numbers of the visuals must be centered and typed in italics. The type of the visual and its number must be typed in italics followed by a full stop (.) and the name of the image typed in regular fonts with capital initials:

» **Example:** Resim 10. Wassily Kandinsky, 'Kompozisyon' (Anna-Carola Krausse, 2005: 91).

The pages containing figures, charts and images must not exceed 10, with only occupying one third of the text. If possible, authors may place the figures, charts and images where they are supposed to be providing that it will be prepared as ready to be published, if not they can write the numbers of the figures, charts and images leaving empty space in the text in the same size.

VIII. Footnotes

Footnotes must only be used for additional explanatory information with automatic numbering. Footnotes must not be used for citation or giving references.

IX. Citation and References

Authors must give references for all their direct or indirect quotes according to the examples given below. In case not specified here, authors must consult APA 6th edition referencing and citation style. Direct quotes must be given in italics using quotation marks (""). Footnotes must never be used for giving references. All references must be written in parentheses and as indicated below.

- » Works by a single author: (Carter, 2004).
- » Specific passages in works by a single author: (Bendix, 1997: 17).
- » Works by two authors: (Hacıbekiroğlu and Sürmeli, 1994: 101).
- » Works by more than two authors: (Akalın et. al, 1994: 11). The other contributing authors must only be indicated in the bibliography section.
- » If the name of the author is mentioned within the text, only the publishing date of the source are provided: Gazimihal (1991: 6) states that "....".
- » Works with no publication dates, can be cited with the name of the author: (Hobsbawn)
- » Works with no author name, such as encyclopedias, can be cited with the name of the source and if available the volume and page numbers: (Meydan Larousse 6, 1994: 18)
- » The quotes that are taken from a secondary source are indicated as follows and must also be given in bibliography: As Lepecki also expresses "....." (Korkmaz, 2004: 176).

X. Bibliography

The bibliography must be given at the end of the text in an alphabetical order as shown in the following examples. The sources must be sorted according to their publication dates in case an author has more than one publication. On the other hand, the publications that belong to the same year must be shown as (2004a, 2004b...).

Books

- » Öztürkmen, A. (1994). Türkiye'de Folklor ve Milliyetçilik, İstanbul: İletişim Yayınları.
- » Carter, A. (2004). Dans Tarihini Yeniden Düşünmek, çev: Cansu Şipal, İstanbul: BGST Yayınları.

Articles

- » Sarısözen, M. (1970). Bağlama Metodu, Folklor/Halkbilim (1): 12-16.
- » Bakka, E. ve Felföldi, L. (2002). Whose Dances, Whose Authenticity? Dance Research (32): 3-18.

Sections of a Book

- » Lepecki, A. (2004). Concept and Presence: The Contemporary European Dance Scene. Rethinking Dance History: A Reader, ed. Alexandra Carter, London: Routledge, s: 176-190.
- » Şahin, M. (2013). Klinik Psikolog Olmak. Klinik Psikoloji, ed. Linden, W. ve Hewitt, P. L. Ankara: Nobel, s: 1-16.

Thesis

» Dehmen, B. (2005). Ulusal ve Küreselin Kesişme Noktasında Halk Danslarına Bir Yaklaşım: Dansın Sultanları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Boğazici Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Online Sources

Online sources must be cited for the data obtained from internet as well. The full web address of the accessed web-page (not the home page) and the accessed date must be indicated in the bibliography for the online sources:

- » http://www.tdkterim.gov.tr/bts/ (12.10.2014).
- » Aksu, G. (2011). Özgür Bir Beden, Özgür Bir Sanat Dalı, Yazında ve Çeviride Beden, Akşit Göktürk'ü Anma Toplantısı (15-17 Mart 2006) İstanbul Üniversitesi. http://mimesis-dergi.org/2011/04/ozgur-bir-alan-ozgur-bir-sanat-dali/. (12.10.2011).

Interviews

» Ural, U. (2014). Artvin halk dansları çalıştırıcısı Uğur Ural ile ÜFTAD ofisinde yapılan görüşme, İstanbul: 19 Temmuz.

Contact Information:

Contact Information:

AYDIN İNSAN ve TOPLUM DERGİSİ

Editorial Board

Istanbul Aydin University, Faculty of Arts and Sciences

Beşyol Mahallesi, İnönü Caddesi, Nu: 38 Sefaköy, Küçükçekmece/İstanbul

Tel: (212) 444 1 428

Web: http://aitdergi.aydin.edu.tr E-mail: aitdergi@aydin.edu.tr